

Hu, šola je tu!

Kakšnih 25.000 naših najmlajših je v Sloveniji v torek prvič prestopilo šolska vrata. Prva pot v šolo je bila prežeta z velikim pričakovanjem, z neprikrito nestrpnostjo in veseljem. »Starejši« letniki so se prvega šolskega dne veselili, ali pa tudi ne. Večina se pouka veseli, želi si novih znanj in spoznanj, ne-

kateri bi najbrž vendarle imeli raje počitnice še kar naprej.

Kakorkoli že, učilnice so znova polne in živahne, prihajajo naloge, obilica učenja in skrbi, za otroke in starše. Prvošolčki pa svojega prvega koraka v svet učenja in znanja zlepa ne bodo pozabili. (jp, bm)

Gorenje Gospodinski aparati

Uspela akcija »Predlagaj nekaj koristnega«

Zadnja akcija v okviru prizadevanj za razmah inovacijske dejavnosti v delovni organizaciji Gorenje Gospodinski aparati, imenovana »Predlagaj nekaj koristnega!«, je po oceni vseh, ki so jo organizirali oziroma v njej sodelovali, nadvse uspela. Akcija, oo začetku katere smo v Našem času poročali, je bila usmerjena v iskanje inovacijskih predlogov na osnovi razpisanih problemov za vsako temeljno organizacijo združenega dela posebej. Sodišla pa je tudi v prizadevanja za iskanje notranjih rezerv.

Med akcijo »Predlagaj nekaj koristnega!«, trajala je tri mesece, so delavci Gorenja Gospodinski aparati skupaj prijaviili 3.208 inovacijskih predlogov. Posebne delovne skupine v temeljnih organizacijah združenega dela so sprcoti obravnavale prispelne inovacijske predloge. Doslej so jih od skupno 3.208 sprejeli 1.674 inovacijskih predlogov oziroma več kot 52 odstotkov; 77 predlogov pa se obravnavajo. Največ inovacijskih predlogov, in sicer 1.420, so prijaviili delavci tozda Zamrzovalna in hladilna tehnika, v tozdu Štedilniki so zbrali 743, v tozdu Pralno pomivalna tehnika 673, v tozdu Galvana 206 inovacijskih predlogov itd. Doslej je bilo sprejetih največ inovacijskih predlogov delavcev tozda Zamrzovalna in hladilna tehnika, in sicer 766, sledijo pa tozddi Štedilniki (s 371 sprejetimi inovacijskimi predlogi), Pralno pomivalna tehnika (355), Galvana (185) itd.

inovacijske predloge. Sicer pa je dobra polovica vseh predlogov takšnih, ki jih bo mogoče uresničiti v praksi. Ko bodo uresničeni, bodo prispevali k povečanju produktivnosti in zmanjšanju stroškov poslovanja, izboljšali pa bodo tudi delovne pogoje zaposlenih. Torej je mogoče z gotovostjo pričakovati, da bodo uresničeni cilji akcije zmanjšanje izmeta (posebej še pri pločevini in plastiki), povečanje produktivnosti (predvsem z nadomestitvijo ročnega dela s tehnično — tehnološkimi pripravami in pripomočki, izboljšanjem organizacije dela in z zmanjšanjem števila zastojev), povečanje kakovosti in zanesljivosti izdelkov ter izboljšanje pogojev za delo.

Prezreti pa tudi ne gre dejstva, da je letošnja akcija »Predlagaj nekaj koristnega!« resnično spodbudila veliko večino zaposlenih k razmišljanju o njihovem prispevku za uresničitev proizvodnih in izvoznih ciljev Gorenja Gospodinski aparati za leto 1987.

Po končani akciji »Predlagaj nekaj koristnega!« so v temeljnih organizacijah združenega dela Gorenja Gospodinski aparati začeli razpisovati naloge za razreševanje posameznih tehnično tehnoloških problemov proizvodnje, konstrukcije, tehnologije in kakovosti. To je pomemben napredek v prizadevanjih, da bi bila inventivna dejavnost kar najbolj usmerjena in da bi kar najhitreje postala resnična sestavina tehnološke prenovne delovne organizacije.

V nedeljo z vijoličastimi

Igralci velenjskega Rudarja so v prvih dveh kolih razočarali, saj sta jih dva poraza potisnila na samo dno prvenstvene lestvice. Ga bodo že v nedeljo zapustili? Gotovo bodo morali zaigrati veliko bolje, kot proti Vozilom in Domžalam, saj se bodo sestali z Mariborom — lanskim drugoligašem. Tekmo bodo začeli ob 16.30, ob 15.30, torej v predtekmi, pa se bodo v igri velikega nogometa sestale nogometasice Skal in reprezentanca Koroške. (vos)

Občina Mozirje

Pred občinskim praznikom

Delovni ljudje in občani Gornje Savinjske doline slavijo občinski praznik 12. septembra. Slavnostna seja zborov občinske skupščine bo prihodnjo soboto v Novi Štifti, že od te sobote dalje pa se bodo po vsej dolini vrstile najrazličnejše prireditve.

V soboto, 5. septembra, bodo slavili obrtniki mozirske občine, ko bodo dopoldne v Mozirju odprli vrata novega doma svojega združenja, v nedeljo popoldne pa bo v Savinjskem gaju slavnost ob 100-letnici gasilstva v Mozirju. V torek bodo v Solčavi prezeli otvoritveni trak na novi gozdni cesti, s katero bodo z dolino povezali še zadnje visokogorsko kmetijo na tem področju. V sredo bodo v Nazarjah otvorili nove prostore delavske univerze, prireditve pa ne bo manjkalo tudi do sklepne slovesnosti v Novi Štifti. Po vseh krajih bo v teh dneh na vrsti še precej športnih tekmovanj.

Celje

Miklova Zala 87 na Starem gradu

Gotovo ste že mnogi od vas prebrali ali slišali za sodobno gledališko predstavo članov Slovenskega ljudskega gledališča Samorastniki iz avstrijske Koroške Miklova Zala 87. Uprizoritev sta na osnovi literarnega originala pripravila dr. Bruno Hartman in prof. Janko Messner.

Delo so člani gledališča nadvse uspešno že nekajkrat zaigrali v domačem kraju. 11. in 12. septembra pa jo bodo zaigrali tudi pri nas, in sicer na celjskem Starem gradu. Predstava bo na sporedu ob 20. uri. Z njo želijo člani gledališkega ansambla dati priznanje in podporo našim Slovincem na avstrijskem Koroškem pri njihovem delu.

Vsi, ki bi si predstavo Miklova Zala 87 želeli ogledati, lahko kupijo vstopnice pri Turističnem društvu Celje, Tomšičev trg 7 (telefon 22-979). Izpred celjske železniške postaje bodo na Stari grad vozili tudi avtobusi.

Super model

formulq EL
Elkroj

Načrtovanje za leto dni nazaj!

»ZE« danes, v četrtek, 3. septembra, bodo zbori skupščine občine Mozirje obravnavali problematiko turistične dejavnosti v občini Mozirje v lanskem letu in nasploh. Vse lepo in prav, saj si ta problematika ob vse slabših razmerah na področju turizma v Gornji Savinjski dolini, obravnavo na skupščini tudi zasluži. Ni pa seveda prav, da razpravljajo o tej problematiki in ocenjujejo lansko turistično sezono v začetku septembra, ko je letošnja sezona praktično že sklenjena. Mimogrede, v gradivu je tudi program turističnih prireditev za LETOŠNJE leto.

Kaj naj nam torej pomagajo sklepi in stališča na podlagi

lanske sezone, če je med tem izgubljena še ena. In to dobe-

Naša tema

sedno izgubljena. Turistični utrip pada tudi letos: že tako pičila ponudba je iz dneva v dan manjša; vse manj je gostov, tudi na turističnih kmetijah, katerih število se celo manjša; celo izletniški turizem je v upadanju; kljub dolgoletnim naporom so nosilci turizma vse manj povezani; verjeli ali ne, tudi gostinci prodajo vse manj jedi in tudi pijač; za nameček pa je prav v letošnjem letu krepko razočarala večina

narodopisnih in turističnih prireditev, ki so se še lani in pred tem, ponašale s pravim vsebinskim bliščem, v najlepšem pomenu besede seveda; ob vsem tem pa ne manjka veselice na katerih je gneča v teh razmerah že kar nerazumljiva — kruha in iger torej!.

Nesmiselno je tako, da o lanskem letu in o ukrepih ter smernicah za izboljšanje razmer razpravljamo leto dni prepozno. Res je, da je gradivo temeljito pripravljeno, da zajema prav vse nosilce turistične in gostinske dejavnosti, opremljeno je z vsemi potrebnimi številkami, podatki in ugotovitvami, vendar je enostavno prepozno, saj bi v tem času morali vsaj

bežno ocenjevati letošnjo turistično sezono in se pripravljati na prihodnjo. Edini del gradiva, ki je vendarle usmerjen v prihodnost, so zasnove dolgoročnega razvoja turizma v Gornji Savinjski dolini, pa še te so nedorečene, ker jih posebna skupina pri občinskem izvršnem svetu šele pripravlja. Izhodišča tega dokumenta so dobro zastavljena, če le ne bodo preveč zamujala in če jih bodo lahko uresničili. Ob vsakem zavlačevanju se zna zgoditi, da ne bo kje pričeti z razvojem, če temeljev ne bo več. Tudi še tako dobre dolgoročne zasnove pa so premalo, če ne bo ob njih opredeljenih takojšnjih nalog, sicer bo zares vse prepozno. Janez Plesnik

Konferenca ZS Gorenje

Gospodarjenje, naložbe, inovacije

Prihodnji torek, 8. septembra, se bo sešla na svojo 7. redno sejo Konferenca Zveze sindikatov sestavljene organizacije združenega dela Gorenje.

Delegati bodo najprej pregledali poslovanje v Gorenjevih tovarnah v letošnjem prvem polletju in uresničevanje programa naložb za leto 1987. V nadaljevanju seje pa bodo ocenili inventivno dejavnost v tem poslovnem sistemu in obravnavali pobudo

delovne organizacije Gorenje Tiki za organiziranje športnih iger v okviru sestavljene organizacije združenega dela Gorenje.

Konferenca Zveze sindikatov sozda Gorenje bo na seji 8. septembra izoblikovala tudi predlog kandidatov za predsednika in podpredsednika delavskega sveta sestavljene organizacije združenega dela Gorenje ter za člane izvršilnih organov delavskega sveta sozda Gorenje.

Prostovoljni krvodajalci za zgled tudi drugim

V prvih osmih mesecih letos je 466 delavcev Gorenjevih delovnih organizacij in skupnosti iz Titovega Velenja darovalo kri. Samo v avgustu so delavci Gorenja štirikrat odpotovali v Slovenj Gradec, da bi darovali kri v tamkajšnji Splošni bolnišnici. Kri jih je darovalo 115.

Do konca leta načrtujejo še okrog 300 odvzemov krvi. Okrog 50 delavcev iz Titovega Velenja bo darovalo kri še v Bolnišnici Slovenj Gradec.

Okrog 250 pa se jih bo udeležilo prostovoljne krvodajalske akcije v Titovem Velenju za Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane.

Organizatorji prostovoljnih krvodajalskih akcij v delovnih organizacijah in skupnostih Gorenja v Titovem Velenju računajo, da bodo dosegli letošnji dokaj zahtevni plan odvzema, po katerem naj bi prostovoljno darovalo kri 750 delavcev.

Delavci zaposleni pri samostojnih obrtnikih

Prihodnjo soboto srečanje

Na letošnjem celjskem obrtnem sejmu bo tudi vrsta spremeljajočih prireditev in srečanj. V soboto 12. septembra se bodo v dvorani Golovec v Celju srečali delavci zaposleni pri zasebnih obrtnikih. Srečanje se bo pričelo ob 9. uri.

Za delavce zaposlene pri zasebnih obrtnikih občine Velenje

bo organiziran avtobusni prevoz. Na pot bodo krenili ob 8. uri zjutraj izpred Rdeče dvorane.

Prijave za srečanje delavcev zaposlenih pri zasebnih obrtnikih sprejemajo na Občinskem sindikalnem svetu, lahko pa se prijavite tudi po telefonu na številki 855-712.

Obrtno združenje Mozirje

Z lastnimi močmi zgradili svoj dom

V obrtno združenje občine Mozirje je skupno vključenih 377 obrtnikov. Od tega je nosilec proizvodne in storitvene obrti 250, 40 gostincev in 87 avtoprevoznikov. Združenje je bilo kot vsa ostala ustanovljeno pred 13 leti. Število članov se je iz leta v leto večalo, prav tako se je širila dejavnost, v zvezi z vsem tem pa raste potreba po primernih prostorih. Doslej imajo pisarno združenja in prostore knjigovodskega servisa, vendar je vse skupaj že precej utesnjeno.

Misel o gradnji lastnega doma se je porodila že pred šestimi leti, vendar so imeli kar nekaj let težave, ker niso nikjer uspeli dobiti primerne lokacije. Šele lani so s pomočjo občinskih dejavnikov uspeli najti prostor. Zemljiš-

če so odkupili in takoj pričeli z gradnjo. Dom je danes že zgrajen in v soboto bodo slovesno odprli njegova vrata. V njem bo sedež združenja, prostori za knjigovodski servis, prostori za moziško enoto obrtne zadruge Avtoprevoz iz Maribora in prostori za obrtno zadruge, ki jo bodo kmalu ustanovili. Veliko njihovih članov je vključenih v najrazličnejše kooperacije, zato bo ustanovitev lastne obrtne zadruge še kako dobrodošla. Denarnih težav pri gradnji razumljivo ni manjkalo, zgradili pa so ga sami, z lastnimi sredstvi in z izdatno pomočjo zveze obrtnih združenj Slovenije. V soboto bodo torej upravičeno slavili in se obenem vključili v slavje ob bližnjem prazniku občine Mozirje.

J. P.

Z rumeno rutico varno na cesto

Prihodnje dni, ko bodo ceste, predvsem pa poti do šol in vrtec postale živahnije, bo videti na ramenih prvosolcev in otrocih, ki obiskujejo vrtec, živorumene rutice. To bo signal za vse udeležence v prometu, še posebno za voznike vozil na motorni pogon, da bo v naslednjem obdobju potrebno veliko več previdnosti, predvsem pa počasnejše vožnje, saj otroci se ne poznajo vseh prometnih pravil, razigrani pa pozabijo na trenutke tudi vse naučeno. Preklinjati ob nekadnih, nepričakovanih kretanjih otrok ni nikakršen varnostni ali preventivni ukrep. Če se povrnemo k uporabi rumene trikotne rute, naj dodamo še to, da je zelo koristna tudi v času zmanjšane vidljivosti, saj rumena barva precej poveča odbojnost na npr. temnejših oblačilih. Preventivni ukrep je določen z Zakonom o varnosti v cestnem prometu, ki pravi:

»otroci, ki obiskujejo malo šolo ali prvi razred osnovne šole, morajo na poti v vzgojnovarstveno ustanovo in v šolo ali iz

nje, nositi rumeno rutico, namočeno okoli vratu. Otroci, ki obiskujejo vzgojnovarstveni zavod,« torej vsi, tudi mali šolarji (op. p.) »morajo na poti do zavoda in domov imeti spremstvo«, kar je pomembno dopolnilo k uporabi varnostne rutice. Tako 52. člen citiranega zakona. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Velenje je za šolsko leto 1987/88 kupil vsem 850 prvosolcem ter prav tolikšnemu številu malih šolarjev, rumene rutice. Prispevek je simboličen, saj je ekonomska cena rutice okrog 1.000, —, vendar pa je veliko več vredna akcija, da vsi otroci dobijo rutico. Tako lahko šole in vrtec nadzorujejo uporabo in seveda moralno vplivajo na učence ter starše, da se rutica uporablja skozi vse leto. Znatne stroške za nabavo rutic sta prispevala Ljubljanska banka in Zavarovalnica Triglav. Na vrsti ste torej starši in otroci ter učitelji in vzgojitelji. Vozniki pa, odprite oči in prinesite otrokom.

Jože Miklave

Gornja Savinjska dolina

Vrsta prireditev ob občinskem prazniku

Delovni ljudje in občani mozirske občine slavijo svoj praznik 12. septembra. Slavnostna seja zborov občinske skupščine bo letos v Novi Štifti, v tednu pred tem pa se bodo po vsej dolini zvrstile številne prireditev, slovesnosti in športna tekmovanja. Večjih vlaganj ob letošnjem prazniku ne bodo sklenili, uresničili pa so precej manjših, vendar za dolino nič manj pomembnih. Poglejmo torej, kaj vse bo na vrsti od te sobote dalje.

MOZIRJE

5. septembra:

- 9.00 — Kegljaški četverboj za pokal ZKZ
- 10.30 — Otvoritev doma obrtnikov
- 18.00 — Proslava ob 100-letnici gasilstva v Mozirju in ob prazniku krajevne skupnosti

6. septembra:

- 7.00 — Pohod na Mozirsko planino ob 105-letnici telesne kulture v Mozirju
- 9.00 — Strelsko tekmovanje ZRVS in OSO občine Mozirje
- 14.00 — Svečan mimohod gasilcev
- 14.30 — Zbor gasilcev v Savinjskem gaju ob 100-letnici GD Mozirje in otvoritev obnovljenega gasilskega doma

7. septembra:

- 16.00 — Turnir v namiznem tenisu

10. septembra:

- 16.00 — Prijateljska nogometna tekma

11. septembra:

- 11.00 — Otvoritev PTT prizidka
- 18.00 — Otvoritev razstave »Gornjesavinjska v razglednicah« v galeriji kulturnega doma

12. septembra:

- 10.00 — Republiško tekmovanje B dresiranih psov
- 11.00 — 40-letnica Modne konfekcije Elkoj v Savinjskem gaju
- 15.00 — Prijateljska tekma v odbojki

LUČE

5. septembra:

- 17.00 — »Joškov memorial« v rokometu

REČICA

5. septembra:

- 17.00 — Otvoritev teniških igrišč in garderob

8. septembra:

- 16.00 — Šahovski turnir

13. septembra:

- 9.00 — Teniški turnir

NAZARJE

9. septembra:

- 15.00 — Otvoritev novih prostorov Delavske univerze
- 16.00 — Turnir v malem nogometu

SOLČAVA

8. septembra:

- 14.00 — Otvoritev gozdne ceste Globaša — kmet Janker

LJUBNO

10. septembra:

- 16.00 — Otvoritev obnovljene ceste do Rastk

GORNJI GRAD

10. septembra:

- 17.00 — Lokostrelsko tekmovanje

RADMIK

10. septembra:

- 18.00 — Otvoritev športnega igrišča

NOVA ŠTIFTA

11. septembra:

- 18.00 — Slavnostna seja ob 50 — letnici gasilskega društva

12. septembra:

- 16.00 — Slavje ob prevzemu novega gasilskega avtomobila

- 17.00 — Slavnostna seja zborov skupščine občine Mozirje

Ves dan — Prikaz vzorčnega tabora tabornikov »Odrada 4. operativne cone«

EKO

EKO — ELEKTROKOVINARSKA OPREMA TITOVO VELENJE

V sedanji organiziranosti smo sicer mlajša delovna organizacija, vendar imamo izkušnje in znanja s področja izdelave orodij za preoblikovanje pločevin, predelavo plastičnih mas ter tlačno litje barvnih kovin, saj smo s tem programom tudi dolgoletni partner raznih slovenskih in jugoslovanskih podjetij.

Z izdelavo projektne in maloserijske strojegradnje nastopamo na trgu samostojno kakor tudi skupaj s proizvajalci katerim dopolnjujemo proizvodni program.

Pred več kot desetletjem smo s programom strešnih stanovanjskih oken in stopnic prvi v Jugoslaviji pomagali odpreti široke perspektive izrabe podstrešnih prostorov v stanovanjske namene. Danes se naša okna vgrajujejo tudi v Nemčiji, Italiji, Madžarski in drugod, stopnice pa tudi na Japonskem.

S pohištvenimi tečaji, drobnim okovjem ter okovjem za gospodinjske aparate smo pomemben dobavitelj vseh največjih jugoslovanskih izdelovalcev pohištva in gospodinjskih aparatov.

Poleg kovinskih programov imamo tudi širok program elektro opreme, ki obsega: elektro opremo za galvaniko, polnilce akumulatorjev, komandno razdelilne postaje, transformatorje, industrijsko elektroniko, program senzorjev in izdelavo žičnih vezij.

V razvoju in izdelavi posameznih programov ter izdelkov smo imeli hitro rast pa tudi krizna obdobja.

Sedaj smo sredi razvojnih, tehnoloških, organizacijskih in kadrovske prizadevanj za še kvalitetnejši in hitrejši razvoj naše delovne organizacije.

V teh prizadevanjih je veliko prostora za nove ideje, iniciativnost, inovativnost in uveljavljanje svojih razvojnih ambicij.

Naša usmeritev in cilj so proizvodi s katerimi bomo po zahtevnosti in po kvaliteti enakovreden partner v evropski in svetovni menjavi dela.

Zato vabimo k sodelovanju in nudimo zaposlitev:

- inženirjem in diplomiranim inženirjem strojništva
- inženirjem in diplomiranim inženirjem elektrotehnike
- diplomiranim ekonomistom
- inženirjem lesarstva
- orodjarjem, strugarjem, rezkalcem

Možnost vključevanja in zaposlitve nudimo na področju razvoja, konstrukcije, tehnologije in informatike kakor tudi na organiziranju delovnega procesa ter za orodjarje, rezkalce in strugarje v neposredni proizvodnji.

K sodelovanju vabimo tako delavce z delovnimi izkušnjami kakor tudi pripravnike.

Vsi, ki v naših programih vidite izziv svoje sposobnosti ali smo vam iz kakršnega koli razloga interesantni nas pokličite na telefon 063-855-151 kadrovska služba DO EKO, oziroma se osebno ali pisno oglasite na naslov Elektrokovinarska oprema, Štrbenkova 10, Titovo Velenje.

Veseli bomo vsakega obiska.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtekih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Br-

zjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 200 dinarjev. Mesečna naročnina 755 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike je 4.530 dinarjev, za tujino 7.670 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Modna konfekcija Elkroj

Bistveno razširjen program

Poletno obdobje je za nami, smo že v septembru, ki obenem z avgustom za konfekarje že pomeni jesensko-zimsko obdobje. To seveda velja tudi za Modno konfekcijo Elkroj, ki bo v prihodnjih dneh praznovala 40-letnico uspešnega delovanja. Nazarski konfekarji svojega slavlja letos ne bodo obeležili z novimi naložbami, pač pa, kot že veliko let nazaj, z izjemnimi in vse boljimi dosežki pri uresničevanju svojih smelih in zahtevnih načrtov.

V letošnjem prvem polletju so ustvarili za 19 odstotkov več, kot v enakem lanskem obdobju, obenem pa so samo v mesecu juliju

Komunalna skupnost občine Velenje

Po treh skupščinah sprejeli cene

Po treh sejah skupščine Samoupravne komunalne skupnosti občine Velenje poročamo o podražitvi komunalnih storitev in dobrin. Sprejeta je bila namreč kombinacija treh variantnih predlogov, ki so bili pred delegate dani že na prejšnji skupščini in zajemajo posebej enostavno in razširjeno reprodukcijo. Za enostavno reprodukcijo so se delegati opredelili že na prejšnji seji, na ponedeljkovi pa so usklajevali stališča in sklepe zbora uporabnikov in zbora izvajalcev o predlogu prispevka za razširjeno reprodukcijo ob ceni komunalnih storitev po I. varianti.

Precej zapleteno, kajne? Kaj so torej delegati sprejeli? Enostavno reprodukcijo bomo plačevali po predlagani III. varianti, ki pomeni (govorimo samo o široko potrošnji): vodarina za 62 odstotkov več, kanalsčica za 34 odstotkov več, javna snaga 66 odstotkov več in toplovodno ogrevanje 62 odstotkov več.

Ker pa smo se s planom za letošnje leto dogovorili tudi za uresničitev treh prednostnih nalog, ki so življenjskega pomena za nadaljnjo gradnjo in obnovo Velenje in nujni za nemoteno funkcioniranje že obstoječih komunalnih sistemov, to so — dokončanje vodovodnega sistema Topolšica, pričetek izgradnje čistilne naprave in pa dokončanje povezovalne vodoceva Šalek II, v začetku letošnjega leta pa je prišlo do izpada prihodka iz pri-

spevka čistega dohodka po zaključnem računu 86, in do še večjega izpada zaradi nenajetja bančnega kredita, je bila uresničitev teh nalog pod novo nastalimi pogoji nemogoča. Prav zato je prišlo tudi do širše družbene akcije, s pomočjo katere naj bi manjkajoča sredstva pridobili z zbiranjem povečanega prispevka za razširjeno reprodukcijo ob ceni. To so bile te variante, o katerih je bilo zadnje čase preveč govora. I. varianta, (za razširjeno reprodukcijo) ki zagotavlja uresničitev vseh prednostnih nalog, je bila torej sprejeta na ponedeljkovi seji skupščine, to pa pomeni, da bodo avgustovske položnice večje za: vodarina — 94 odstotkov, kanalsčica 48 odstotkov, odvoz smeti 56 odstotkov in toplovodno ogrevanje 72 odstotkov, v globalu bo torej treba za komunalne storitve in dobrine s I. avgustom odšteti za približno 74 odstotkov več.

Ce vam to še ne pove dovolj, potem še primerjajva. Tričlanska družina v 52 kvadratnih metrih velikem stanovanju z normalno porabo je po starem odšte- la za komunalne storitve in dobrine 10990 dinarjev, po novem bo to mesečno zneslo 19.000 dinarjev; štiričlanska družina, ki je v juliju plačala v 120 kvadratnih metrih velikem stanovanju za komunalne dobrine in storitve približno 18.680 dinarjev, bo avgusta po novem plačala 31.800 dinarjev. Naj vas ne moti ta avgust, ko smo že v septembru, razliko bomo poravnali za nazaj, ker je bila podražitev sprejeta s I. 8. 1987.

M. Krstič-Planinc

presegli prodajne načrte za 300 milijonov dinarjev. Prav tako razveseljivo in obetavno je dejstvo, da so na obdobje jesen — zima zelo dobro pripravljene. Na teh dejstvih temelji tudi njihovo prepričanje, da bodo predvidevanja v celoti uresničili. Ti načrti niso majhni, so pa vseeno optimisti, saj je njihov kolektiv podobne in še bolj zahtevne naloge že velikokrat uspešno uresničili. V drugem polletju torej računajo na še boljše dosežke kot v prvem, temu v prid pa je tudi dejstvo, da že nekaj let nazaj prav v drugem polletju dosežejo 60 odstotkov letnih načrtov, v prvem le 40.

Za avgust in september načrtujejo preko 2 milijardi realizacije vsak mesec, to se pravi preko 100.000 hlač v vsakem mesecu. To so dejansko zelo velike številke, ki pa se jih niso in ne bodo

ustrašili. Ob vsem tem je pomembno dejstvo, da so svoj proizvodni program bistveno razširili. Poleg hlač že izdelujejo krila, jakne, športne srajce in kombinezone, zato tudi na trgu postajajo še bolj zanimivi. To tržišče pa je precej obsežno. V Jugoslaviji sodelujejo s 300 podjetji, ki imajo v svojem sestavu skupno 1.500 prodajal, poleg tega pa imajo v Sloveniji še šest lastnih prodajal. Ni torej razlogov za bojazen, da njihovih izdelkov ne bi mogli kupiti. Tudi na tržišču Zvezne republike Nemčije dosega lepe uspehe. Kar 85 odstotkov izdelkov iz svojih tovarn v Sloveniji izvozijo na to področje. Letos se bodo lotili tudi izvoza hlač in kril v Sovjetsko zvezo, Češkoslovaško in Nemško demokratsko republiko.

J. P.

POD PRHO

»Lejo, ti je vroče?«

Torek, 25. avgusta, Cesta Talcev, tista, ki od križišča s Foitovo vodi mimo kolodvorske restavracije proti Erini Nami. Malo pred mostom in malo pred drugo uro popoldan. Po cesti nekdo počasi vzvratno vozi modro stoenko s prikolico in mariborsko registracijo. Za njim počasi vozi motorist. Tu in tam se ustavi (takrat, ko se ustavi stoenka) in čaka kaj bo. Da je pestreje ima s seboj na pol popito steklenico piva (morda je bil v njej sok?)

Prepričana, da skuša voznik stoenke s prikolico sredi ceste obrniti avto, sem opazovala, kako bo to storil. Prepričana sem bila, da to počne tudi motorist, da tudi on opazuje. Menever se mi je zdel kar nekako predolg, in ko pridem že »vštric« z voznikom, me ta vpraša: »Lejo, ti je kaj vroče?«

Meni ni bilo, bilo pa je njemu. No, postalo pa je tudi meni, ko

sem slišala kaj počne. »Stavit vsa se šla,« je rekel in pokazal spremljevalca na motorju, »če si upam vzvratno peljati do Konovega.«

Prepričevanje, da to nima smisla, da se lahko zgodi nesreča, da je nevarno, je bilo v tistem trenutku brez pomena.

Ker stava je bila tisti trenutek vredna več kot nevarnost. Mislim pa, da bi moral tisti, ki je to stavo dobil, to pošteno razdeliti z vsemi, ki so se mu morali umikati, ga čakati, pa tudi s kakšnim miličnikom, ki se takrat verjetno kot zanalasč ni pripeljal mimo. Pošteno bi bilo. Ne vem sicer, kako je operacija »vzvratno na Konovo« potekala do konca. Morda pa jo je le kak bolj samozaščitno osveščen občan kot sem bila jaz takrat, pravočasno preprečil s kakšnim ljubeznivim kličem miličnikom.

M. Krstič-Planinc

25. kmetijsko živilski sejem v Gornji Radgoni

Veliko zanimanje in priznanje za izdelke Gorenja

Od 2. do 30. avgusta je bil v Gornji Radgoni jubilejni 25. Mednarodni kmetijsko živilski sejem, v katerem je med 1.200 razstavljalci, podobno kot že vrsto let doslej tudi tokrat sodelovalo Gorenje. Predstavilo se je z izdelki enega od poslovnih področij — tako imenovanega Zelenega programa.

Delovni organizaciji Gorenje Muta, Tovarna poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in livarskih izdelkov z Mute in Gorenje Fecro, Tovarna nerjaveče opreme za kmetijstvo in živilstvo iz Slovenj Gradca, sta zraven tradicionalnih, doma in na tujem uveljavljenih izdelkov, predstavili tudi več novosti. Številni obiskovalci letošnjega jubilejnega 25. Mednarodnega kmetijsko živilskega sejma v Gornji Radgoni, vseh je bilo okrog 200.000, so si z izrednim zanimanjem ogledovali razstavljene izdelke Gorenjevega zelenega programa, novi izdelki pa so vzbudili tudi precejšnje zanimanje ocenjevalne komisije.

Ni slučaj, da sta bili v Gornji Radgoni nagradjeni »obe novosti Gorenja Muta in zadnja novost Gorenja Fecro. Z zlato plaketo 25. Mednarodnega kmetijsko živilskega sejma Gornja Radgona sta bila nagradjena mali komunalni traktor s priklučki Gorenja Muta in pulzator »stymopol«, namenjen za najzahtevnejše sisteme molže, novost Gorenja Fecro. Srebrno plaketo pa je prejela namenska kosilnica Gorenja Muta (Na majskem 54. Mednarodnem kmetijskem sejmu v Novem Sadu, bodi omenjeno, pa je prejelo Gorenje Muta tri diplome, po eno zlato, srebrno in bronasto plaketo; zlato je prejel mali komunalni traktor, srebrno pa namenska kosilnica).

V okviru sejma v Gornji Rad-

Ena zadnjih novosti Gorenje Muta, mali komunalni traktor s priklučki, namenjen za vzdrževanje športnih igrišč, je vzbujal veliko pozornost obiskovalcev 25. Mednarodnega kmetijsko živilskega sejma v Gornji Radgoni. (Foto: Hinko Jerčič)

goni pa so ob Gorenju Muta in Gorenje Fecro razstavljale svoje izdelke tudi druge Gorenjeve delovne organizacije iz Titovega Velenja, Nazarij, Gornje Radgone in Lendave. Vrsto Gorenjevih izdelkov pa je bilo na sejmu mo- goče tudi kupiti.

Gorenje Glin

Obetavne planske usmeritve

V Gorenju Glin bodo spričo spodbudnih dosežkov lanskega in letošnjega prvega polletja pospešeno nadaljevali s prestrukturiranjem proizvodnega in prodajnega programa. Ob tem si bodo prizadevali pospeševati tudi učinkovitost poslovanja delovne organizacije, in to v vseh fazah poslovnega procesa.

Osnovna naloga ostaja tudi za naprej dosledno uresničevanje proizvodnih in izvoznih nalog. S prodajnim programom za leto 1988 si bodo prizadevali zaokrožiti posamezne skupine. Nove izdelke, posebej še pohištvo in sterna okna, naj bi tržili v večji meri tudi na jugoslovanskem tržišču. Da bi posodobili predelavo masive in priprav polizdelkov za finalizacijo bodo kar najhitreje dokončali vse potrebno za naložbo, namenjeno vsem vrstam lepljenj, površinske obdelave in zaščite masice ter začeli z deli.

Osnutke plana Gorenja Glin,

Lesne industrije Nazarje, pa bodo pripravili ob upoštevanju naslednjih najpomembnejših usmeritev: 10% povečanje proizvodnje (pri čemer števila zaposlenih ne bodo povečevali), najmanj 10% povečanje lastne predelave rezanega lesa iglavcev in ivernih plošč ter kar 30% povečanje izvoza.

V nazarskem Gorenju Glin pa so se tudi odločili, da se bodo na vseh sejmih v letu 1988, na katerih bodo sodelovali s celovitim proizvodnim in prodajnim programom, predstavili še domiselneje in učinkoviteje kot doslej.

Gorenje Procesna oprema

Novost: metrološki laboratorij

Zahteve tehnoloških programov in varčnost pri surovinah ter energiji slehernega proizvodnega procesa zagotavljajo oziroma omogočajo meritve. Kakovost meritev pa je odvisna od točnosti meril, ki jih je zato treba stalno preverjati oziroma nadzirati. Sicer pa je dosedanj tehnološki razvoj v svetu dokazal, da sta uvajanje in razvijanje novih tehnologij pogojena tudi z ustrezno razvito merilno in metrološko dejavnostjo za zagotovitev merilne enotnosti. Merilna tehnika ima namreč pomembno vlogo v nadzoru in vodenju procesov (avtomatizacija, robotizacija, računalniška kontrola itd.), prav tako pa tudi v preverjanju in zagotavljanju kakovosti množične proizvodnje.

V Gorenju so že pred leti sprejeli samoupravni sporazum o zagotavljanju kakovosti izdelkov in storitev, zatem pa še pravilnik o uporabi in pregledu meril. Ena od nadaljnjih nalog pa je bila, upoštevaje proizvodne programe tega poslovnega sistema, posebej še zagotovitev točnosti električnih instrumentov.

Zato so v delovni organizaciji Gorenje Procesna oprema, ki ima izkušnje pri proizvodnji električnih kontrolnih pultov in njihovem vzdrževanju, nedavno tega uredili metrološki laboratorij za merjenje in kontrolo električnih veličin, ki jih uporabljajo v proizvodnem procesu. Upoštevaje proizvodne programe Gorenjevih tovarn so metrološki labo-

ratortij najprej usposobili za zagotovitev točnosti električnih meril, ki jih tudi najpogosteje uporabljajo v proizvodnji in kontroli. Največ tovrstnih meril je v delovnih organizacijah Gorenje Gospodinski aparat Titovo Velenje, Gorenje Procesna oprema Titovo Velenje in Gorenje Mali gospodinski aparat Nazarje, ki so tudi združile sredstva za opremo metrološkega laboratorija. V prvi fazi bodo v delovni organizaciji Gorenje Procesna oprema v metrološkem laboratoriju merjali in nadzorovali instrumente električnih veličin, ki jih uporabljajo v proizvodnem procesu, ter meril v laboratorijih in kontrolah. V drugi fazi pa naj bi se, kot načrtujejo, registrirali še za umerjanje meril za javni promet.

Veliki vrh, Gavce, Mali vrh

»Vodo hočemo imeti in imeli jo bomo«

Za devetimi vodami, za devetimi gorami... Tako nekako se začne mnogo pravljic, ki se bolj ali manj vse končajo s srečnim koncem. To, kar bomo napisali v nadaljevanju, pa ni pravljica, ampak resničnost današnjega časa. Napisali bomo namreč nekaj o Vrholanah, ki se poleg živinoreje sedaj ubadajo še z drugo stvarjo. Čeprav so šele na začetku, smo že danes prepričani, da bo imela naša »zgodba« ob koncu — prihodnjo pomlad — srečen konec.

V mislih imamo krajane Veliikega in Malega vrha ter Gavce v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki oziroma — reševanje njihove že precej let »stare« težave — izgradnjo vodovoda. Ze pred vojno so imeli ti z oskrbo večne težave. Ob vsakem sušnem obdobju so ostale njihove vodovodne pipe suhe. Pomagali so ssi kakor so vedeli in znali. Nekateri so kopali nova zajetja,

zopet drugi našli drugačen vir, tretji... Sčasoma so tudi ti začeli usihati. Zadnjih nekaj let so jim v kriznih sušnih dneh pomagali gasilci, ki so jim enega najpomembnejših življenjskih virov dovažali v cisternah. Gotovo ni treba posebej poudarjati, da je bilo te komajda dovolj za gospodinjstva, kaj šele za živino. Zato je bila želja po zdravju pitni vodi, katere izvir ne bi usahnili še v tako hudi vročini, vse glasnejša. Postala je tako glasna in nujna, da kljub časom, ki izgradnji večjih objektov ni najbolj naklonjen, vgriznili v kislno jabolko in si rekli: »Vodo hočemo in imeli jo bomo.«

Kar so rekli, so tudi naredili. Ze lani so pridno zbirali vso potrebno dokumentacijo za izgradnjo vodovoda, imenovali osemčlanski gradbeni odbor, se dogovorili kaj in kako se bodo lotili izgradnje te zahtevne naloge. Da misli-

jo še kako zares, so dokazali oktobra lani, ko je vsako gospodinjstvo pravzaprav »šele za idejo prispevalo 50 tisoč dinarjev.

Pripravljalna dela so z veliko vnamo nadaljevali tudi letošnjo pomlad. Pred 14 dnevi so na zahtevni, razvejani in dolgi trasi zasadili prve krampe in lopate. Če so se ob pripravah na uresničitev njihove največje želje še nekateri posmihali in le malo verjeli, da se bo iz zapisanega referendumske naloge krajevne skupnosti Šmartno ob Paki za obdobje 1985—1990 kaj izcimili, danes trdno verjamejo, da bodo v svojih prizadevanjih uspeli. Sploh ob dejstvu, da jim ne manjka dobre volje, velike pripravljenosti in zagnanosti. O vsem tem smo se prepričali tudi sami, ko smo se preteklo nedeljo mudili na delovišču. Orodje je »pel« svojo pesem, krajani svojo. Kaj jim

mar napor pri premagovanju najrazličnejših ovir, denar, vsa stvar ne bo poceni, proste nedeljo, ki jih vse do konca ne bo veliko. Najpomembnejša je voda in zopet voda. V štirinajstih dneh so naredili tretjino primarca. Samo glavne veje vodovoda se namreč razprostirajo v dolžini 4,5 kilometra, vmes sta še dve črpališči in 200 kubičnih metrov velik zbiralnik. Vse to naj bi naredili do konca tega leta. Nič krajše ne bo sekundarno omrežje. Spomladi prihodnje leto pa naj bi zdrava pitna voda pritekla v vsako gospodinjstvo.

Na vodovod Veliki vrh-Gavce-Mali vrh se bo priključilo 110 gospodinjstev. Po cenah, s katerimi danes seštevajo, množijo in delijo projektantske delovne organizacije, bo Vrholane celotna naložba veljala 600 milijonov dinarjev oziroma naj bi za tekoči meter odšteli 150 tisoč dinarjev. Kljub 8 milijonom dinarjev, te naj bi zbrali s samoprispevkom, vsako gospodinjstvo bo za uresničitev naloge prispevalo 50 tisočakov ter opravilo 150 udarniških ur, ovrednotili so jih z 2 tisoč 500 dinarji, bo denarja za tako veliko naložbo premalo. Krajani so prepričani, da jim bo finančne težave že uspelo kako premagati. V tem trenutku je najpomembnejši nadvse uspešen začetek, velika pripravljenost skorajda vseh nenazadnje pa so jim v oporo tudi prizadevanja nekaterih funkcionarjev krajevne skupnosti.

Naj končamo tole pripoved tako kot smo jo začeli... in prihodnjo pomlad bodo živeli v slogi, veselju, srečni in zadovoljni še dolgo let.

Svojo veliko delovno vnamo za uresničitev te zahtevne naloge krajani pokažejo z udeležbo na vsaki udarniški akciji. Prejšnjo nedeljo se je slednje udeležilo več kot 55 krajanov.

Prejeli smo

Šele kot velemesto upravičeni do kolesarskih stez

Misel, objavljena v 33. številki Našega časa, dne 20. avgusta 1987 (stran 2, zgoraj desno), da bo Titovo Velenje šele kot velemesto upravičeno do kolesarskih stez in hodnikov za pešce, ni pravična. Vedeti moramo, da danes tako na občinskem kot na mestnem področju, razen krajših izjem, kolesarskih stez ni. To seveda ni spodbudno za razvoj kolesarskih poti in je tudi glavni razlog za relativno nerazvitost kolesarskega prometa in vzrok za veliko število ponesrečencev med kolesarji. To pa spodbuja uporabo drugih prometnih sredstev, predvsem osebnega vozila.

Tako kot kolesarski je tudi peš promet podrejen motornemu prometu. Sistem primernih peš poti ni kontinuiran in v skladu s sodobnimi varnostnimi, ambientalnimi in drugim normativi. Poleg tega pa je problematičen s stališča fizične kapacitete in kapacitete okolja. Rezultat dosedanjega premajhnega poudarka na pešprometu — so relativno slabi pogoji za pešce. Dokazano je, da ni potrebno dovoliti avtomobilu, da definira shemo našega življenja.

Pešpromet je še vedno najbolj pogost način gibanja v majhnih in srednje velikih mestih, naša obveznost pa je, da se omogoči možnost lahkega, neoviranega in varnega gibanja prav pešcem.

Vsi ukrepi na področju prometa so večinoma namenjeni prebivalcem poprečnih karakteristik. Pod te običajno razumemo prebivalce, ki so v večini. Vendar pa dejansko ta kategorija prebivalcev ne predstavlja niti 50 % populacije, je pa res, da to najaktivnejši sloj prebivalstva (mladina, ostarele ljudje, invalidi, ljudje z najnižjimi osebnimi dohodki in ljudje, živeči v oddolnih in majhnih krajih), ki v določeni meri odstopajo od poprečja. Zaradi tega so te kategorije prebivalcev v primerjavi z drugimi v podrejenem in zastavljenem položaju.

Drugo vprašanje, ki izhaja iz tega razmišljanja pa je, ali je dolžnost neke temeljne ali delo-

vne organizacije res samo to, da skrbi za svoj razvoj in svoj dohodek. Danes se zato vedno pogosteje in dosledneje zahteva, da vsak investitor spozna in prouči vse posledice svoje odločitve, tako zanj kot za družbo. Ob analizi ekonomske uspešnosti investicije, njenih prostorskih zahtev in posledic, je vedno bolj potrebno upoštevati ugotovljene zahteve socialne narave ter posledice v prostoru, emisijah v okolje in drugih vplivih na kulturno krajino ipd...

Vedno večji je konflikt med gospodarstvom na eni strani in izgledom kraja na drugi. Pogosto slišimo mnenja kot so:

— DO s svojimi pretiranimi težnjami po hitrem dohodku, s svojimi poslovnimi zgradbami, tovarniškimi halami, rušijo izgled naših krajev;

— industrijski objekti s svojimi dimniki onasnažujejo zrak in z odplakami zastrupljajo reke, jezera...

— gradimo veleblagovnice in razne markete v vprašljivih oblikah, s fasadami, ki se nikakor ne vključujejo v okolje, kjer so locirane;

— DO se iz gole želje po hitrem dobičku odločajo za gradnjo na zelenih površinah in s tem napadajo neprecenljivo vredna zemljišča, ker je pač ceneje angažirati zelene nezazidljive površine kot pa se odločiti za rekonstrukcijo na območjih, ki so že pozidana, pa čeprav s starimi in že amortiziranimi objekti.

Iz doslej povedanega je jasno, da so razhajanja prisotna. Kljub temu, da ni nobenega dvoma, kakšni so končni interesi družbe in vseh posameznikov v njej lahko vidimo, da so vendarle prisotne težnje, ki kažejo na sorazmerno velik egoizem in sorazmerno majhno premišljenost v akcijah. Ta razhajanja so rezultat dejstva, da imamo opraviti z željo, da bi tako OZD, kot družbenopolitična skupnost dosegli svoj optimalni razvoj, seveda pa so poti in načini iskanja optimalnega razvoja različni. Razlike nastopi-

jo zaradi posamčnih in kolektivnih interesov. Razhajanja so tudi plod pomanjkljivega znanja in pomanjkljivih informacij o razvojnih težnjah, ki jih zagovarja eden ali drugi. Ob tem je očitno, da DO preveč pogosto zanemarljivo proučevanje družbeno usmerjenih raziskav, ki lahko same po sebi odgovore na vprašanja, ki si jih DO v vsakem primeru morajo zastaviti. Po drugi strani pa je tudi res, da pri oblikovanju določene politike ter njenemu izvajanju v različnih

prostorskih, urbanističnih planih in programih preveč pogosto opazamo nepoznavanje dolgoročnih zahtev DO in njihove usmerjenosti in tradicije, prostor, zaposlene, infrastrukturo ipd...

Strinjam se, da je danes potrebno na vseh področjih strokovnjakom vrniti ugled in zaupanje v njihovo delo, vendar je to možno le ob vidnih rezultatih kakovostno opravljenega dela. Morda se bodo oglasili tisti strokovnjaki, ki danes modro molčijo.

Aleksander Knežević

Jamski reševalci

Preizkus telesnih zmogljivosti

Med Cooperjevim testom

Že tretje leto zapored se konec avgusta na stadionu ob Jezeru zberejo jamski reševalci in preverijo svoje telesne zmogljivosti. Opraviti morajo Cooperjev test, v 12 minutah preteči čim daljšo razdaljo, skačejo v daljavo in mečejo kroglo. Letos se je na stadionu zbralo 237 jamskih reševalcev, ki so bili razdeljeni v tri starostne skupine. Doseženi rezultati so bili več kot zadovoljivi, vsi reševalci so bili kos nalogam, vsi pa so tudi dokazali, da redno skrbijo za svojo telesno pripra-

vljenost, ki je ob morebitnih reševalnih akcijah še kako pomembna. Vedeti namreč moramo, da je v velenjskem rudniku odprtih 90 kilometrov poti do odkopnih polj in delovišč. Vodja jamske reševalne čete Avgust Tergl je na koncu vaje poudaril, da so takšni testi in pregledi nujno potrebni, kajti poleg znanja in obvladovanja rokovanja z reševalnimi aparati je za jamske reševalce nujno potrebna tudi dobra telesna pripravljenost.

L. O.

Brezvestni kolesarji in mopedisti

V naše uredništvo smo prejeli precej ogorčeno pismo bralca, podpisal se je kot »Občan s Prešernove 9« v Titovem Velenju, ki nas sprašuje, ali je sploh mogoče preprečiti promet kolesarjev in motoristov v centru Titovega Velenja in to po največji »peš poti« kot pravi — od Delavskega kluba pa vse do Zdravstvenega doma. Naštev pa še nekaj podobnih primerov. Pravi, da so pešci na tem področju ogroženi, še huje pa je, da so ogroženi tudi otroci, ki jih starši vodijo na sprehod.

To pismo se navezuje tudi na druge, že objavljene, v katerih

naši bralci opozarjajo na brezvestne voznike. Občan s Prešernove 9 nam je predlagal, da gre kdo od novinarjev v soboto od 15. do 16. ure v omenjeni del mesta Titovo Velenje. S seboj pravi, naj prinese tisoč filmov, ker jih bo potreboval, in naj objavi posnetek tudi v Našem času. Počuti se nemočnega, ne ve, kaj sploh se naj naredi. Velikokrat je že poklical tudi na Postajo milice, da naj ukrepajo, vendar pravega učinka ni bilo. Kaj torej narediti? Bi fotografija v Našem času — pa ne bi bila objavljena prvič — lahko kaj pomagala? Ali pa bo le treba storiti kaj drugega, da preprečimo to ogrožanje pešcev?

Šmartno ob Paki

Končno preobleka

Krajani Šmartnega ob Paki in njegove okolice, ki se na delo vozijo z avtobusi, avtomobili in drugi koristniki so se pred dnevi gotovo nadvse razveselili delovnih strojev Cestnega podjetja Celje, ki so cesti Šmartno ob Paki—Paška vas končno dali novo preobleko.

Denar za prepotrebno obnovitev je dala samoupravna skupnost za ceste občine Velenje, veljala pa bo približno 92 milijonov 220 tisoč dinarjev. Glavna ovira za to, da je posodobljena le do križišča z osnovno šolo, pa je menda železniški prehod in pomanjkanje denarja.

Velenjski taborniki pri angleških skavtih

Naši prijatelji so nam seveda pripravili tudi uradni sprejem ali party kot ga oni imenujejo. V navadi je, da se teh srečanj udeležujejo tudi njihovi starši in tudi tokrat je bilo tako. Ti so se izkazali kot zelo darežljivi, saj je vsakdo prinesel s sabo, od doma, nekaj slaščic, sokov in druge hrane in imeli smo pravo gostijo. Party smo začeli čisto uradno. V našem imenu je spregovoril Andrej Oman, predsednik občinske taborniške zveze Velenje, ki se je Johnu, Charliju in Barryju, ki so nekako ta »glavni« v 26. skupini skavtov, zahvalil za povabilo na obisk. Ker bo prihodnje leto minilo že 10 let od prvih stikov, je povabil Angleže na obisk k nam. Če ne čez leto, čez dve, bodo Angleži gotovo spet med nami, so obljubili, saj jim je pri nas zelo všeč.

Jugoslavija je za njih zelo lepa dežela. Navdušeni so nad njeno pokrajino, jezeri, rekami, mor-

jem, planinami, gorami, ljudmi, sploh nad njeno barvitostjo. Preden pa so bili prvič med nami v Titovem Velenju, v Savudriji, Ribnem... so mislili povsem drugače. Tega jim nismo zamerili, so pač o nas brali samo v časopisih, ki pa — kot vemo — marsikdaj in marsikaj prikrojijo po svoje, še zlasti, če je treba zvesti turiste kam drugam.

Po zaslugi Tine sem v Cambridgeju spoznal Kena Bronwyna in njegovo ženo. Pri njima je živel Tina, ko je leta 1978 izpopolnjevala znanje angleškega jezika. Prav iz tega bivanja, se je rodila zamisel o srečanjih med angleškimi skavti in velenjskimi taborniki.

»Prispevala so in prispevajo,« je dejal Ken, enako pa mislijo John, Barry, Charlie in drugi skavti, pa tudi naši taborniki, da mladi med sabo navezujejo prijateljstva, spoznavajo navade, ži-

vljenje ljudi in da smo spoznali, da vaša dežela ni tisto, kar smo si o njej mislili in predstavljali, dokler nismo prišli med vas.

»Prepričan sem bil,« je iskreno povedal Ken, »da je pri vas vse zelo strogo, čisto po vzhodno-naravnano. In če sem še bolj iskren, da bom na vsakih sto metrov ob cesti srečeval vojake s puškami. Resnično, v povsem napačni sliki smo si predstavljali vas in vašo državo. Zato neverjetno presenečenje, ko smo prvič prestopili mejo. Nikjer vojakov, tiste strogosti, ampak prijaznost, sproščenost, prisrčnost. Mi Angleži, razen svojega jezika, drugega skorajda ne znamo govoriti.

Pri vas pa s sporazumevanjem sploh nismo imeli težav. Vaši taborniki so tako že pravi Angleži, saj med obiskom pri nas dobro izpopolnjujejo angleščino, pa tudi drugi ljudje znajo precej angleščine. Zato bomo med vas še

prišli, sicer ne verjetno že prihodnje leto, ker moramo tudi mi gledati na denar. Letos smo namreč končali popravilne hiše, zato se bomo najbrž videli šele čez dve leti. Pa saj bo to kmalu.«

Od Kena smo zvedeli, da je stanovanjska gradnja pri njih zelo draga. Skorajda pa nismo mogli verjeti, da v Cambridgeju primanjkuje delavcev, zlasti strokovnjakov za računalništvo; torej imajo odvečna delovna mesta. Delavcev pa ne morejo dobiti prav zaradi tega, ker ni stanovanj.

Party smo našim gostiteljem vrnili, saj smo zanje pripravili jugoslovanski piknik. Hrano smo, kot vso pot, kupili v mestu in nato pekli na ražnju. Raženj oziroma jedi z njega pa so skavtom zelo všeč. Dokler niso prišli v Jugoslavijo, menda ražnja sploh niso poznali in tako tudi ne okusno pečenih kotleto na njem.

Med piknikom pa so se zelo razveselili, ko smo jim podarili nov raženj in gotovo bodo prav kmalu takšni mojstri zanj, kot je bil naš ekonom Marjan.

Naš obisk pri skavtih ni bil kar

Na našem pikniku smo jim podarili raženj

tako, niti neveden, kajti zanj nismo vedeli le naši gostitelji in mi. Že prve dni obiska smo odšli na sprejem v mestno hišo Cambridgeja. Tu nas je prijazen moški, nekakšen »občinski uslužbenec« zadolžen za stike in ves protokol v njihovi The Guildhall Cambridge, seznanil z zgodovino

mesta, nato pa smo srečanje nadaljevali ob angleškem čaju.

Zanj ste gotovo že slišali kakšen je, mi smo se nanj hitro navadili in nekateri ga še vedno zelo radi pijemo, pa še veliko bolj zdrav je, kot naša kava. Ko nas je prijazen vodja protokola popeljal v zgodovino tega mesta, nam razkazal žezla in druge simbole, ki so jih uporabljali njihovi kralji oziroma kraljice, se nam je pridružila še njihova županja in nam zaželela prisrčno dobrodošlico ter prijetno bivanje pri njih.

Andrej ji je prebral pozdravno pismo predsednika naše občinske skupščine Draga Suleka, županja pa je še posebej dejala: »Vi ste čudoviti ambasadorji vaše dežele in prav je, da ta srečanja nadaljujete.«

Tudi ta sprejem ni ostal anonimni. Nanj smo prišli približno ob desetih, proti večeru pa je že bila fotografija z zapisom v njihovih Cambridge News. Pač tehnik računalništva. (Dalje prihodnjic)

Sprejem v Guildhall Cambridge, kjer smo si z zanimanjem ogledali zlata žezla

Party — polno obložene mize

Stane Vovk

Konovo — zanimiv in privlačen konec tedna

Ženske, moški, debeli, suhi

Mladi iz krajevne skupnosti Smartno Titovo Velenje so skupaj s predstavniki TVD Partizan iz Škal pripravili zanimiv konec tedna na igrišču na Konovem. Poskrbeli so, da so ljubitelji rekreativnega športa pestro preživeli preteklo soboto in nedeljo.

Že v soboto se je začel turnir v malem nogometu za pokal Baya. Udeležilo se ga je kar 29 ekip, trajal pa je kar do nedelje zvečer.

V finalni tekmi sta se sestali ekipi Karake iz Titovega Velenja in Muškertirji iz Raven pri Soštanju. Igra je izredno navdušila veliko število gledalcev. Resnično se jih je ob lepem igrišču na Konovem zbralo veliko veliko več, kot pa jih zadnje čase prihaja na Rudarjeve tekme ob Jezeru. Torej ni pomembno kje, v kateri ligi igraš, ampak kako igraš. Mladi fantje iz Ravn so resnično igrali odlično, čeprav med njimi ni no-

benega, ki bi se bil tudi redno ukvarjal s pravim nogometom. Ekipo Karake pa sestavlja tudi nekaj igralcev, ki so včasih aktivno igrali nogomet. Nekateri so bili najmanj enkrat starejši od svojih mladih nasprotnikov, toda nogometno znanje jim je še vedno ostalo. Srečanje je bilo zelo razburljivo in v rednem delu se je končalo brez zmagovalca, tudi brez zadetka. Pri streljanju sedemmetrovk pa so bili močnejši

NEVEST ZA MENICE NI — Je že tako. V glavnem pride vsak(a)do enkrat na vrsto, ko je treba reči tisti lepi DA. Pa pot do njega včasih ni tako enostavna, niti poceni.

Veliko krajanov, predvsem pa krajank, mladih in starih — tistih, ki so že pred mnogimi leti dahilee ta lepi DA, in tistih, ki komajda čakajo, da bi to sstorile, se je zbralo v soboto dopoldne v Škalah v zaselku Podljubela. Ta sobota je bila verjetno najljepša ali ena najlepših doslej za Stanko Virbnik in rnjenega Benjamina.

Šlučaj je hotel, da Benjamin ni iz domačega kraja, ampak iz daljnje Idrije. Če pa gre nevesta v

gugo faro, pa je ne damo kar tako, saj smo dolgo bdeli nad njo, so si dejali škalski fantje in postavili oviro čez cesto ali šrango, kot po starem času to imenujemo. Pa se svatje niso kar tako dali. Ženinova priča, ki je imel zelo debelo denarnico, je najprej ponujal za nevesto menico, pač po jugoslovansko. Pa tudi mladinci niso bili kar tako. To nesite kar v Veliko Kladašo, mi pa bomo še naprej čuvali nevesto. No, seveda brez neveste ni ohceti. Ženin je tudi že dolgo hodil v ta škalski zaselek, pa je priča le segel globoko v žep in padli so tapravi milijoni, ne pa menice. Tako je Benjamin dobil lepo škalsko dekle in ponos kraja je bil ohranjen.

(vos)

Vratar suhih si je privoščil celo branje časopisa, kajenje, tudi malo piva, saj so debeli redko prihajali pred njega. Od časa do časa pa ga je le presenetila kakšna močna žoga, in napad debelih.

izkušenejši igralci Karake, ki so si prisluzili poleg pokala, tudi lepo denarno nagrado (150.000 din) od organizatorja mladih iz krajevne skupnosti Smartno. V tekmi za tretje mesto je ekipa Marinero iz Celja premagala Kolesijo iz Titovega Velenja z 1:0 (finalna tekma se je končala z 2:1). Drugo uvrščena ekipa je prejela 7 starih milijonov, tretja pa tri. Seveda je organizator glavni delež denarja dobil od prijavnine, ki je veljala 15.000 dinarjev.

Poleg moškega nogometa so pripravili tudi ženski, saj je TVD Partizan Škale na istem igrišču izvedel prvo republiško žensko prvenstvo v malem nogometu.

Na njem je nastopilo pet ekip. V tekmi za prvo mesto so dekleta iz Svečine (Maribor) premagale Ljubljancanke (Železnikar) z 2:1, tretje mesto pa so osvojile nogometiške iz Škal.

Ta konec tedna na igrišču na Konovem pa je bil tudi zelo zabaven. Za zabavo so poskrbeli v medsebojnem srečanju v malem nogometu debeli in suhi. Obilnejši so bili iz Reka ta tanki pa iz Gorenja. Suhi oziroma debeli so to bili v pravem pomenu besede, saj so morali na začetku obvezno vsi na tehniko. Skupna teža devetih debelih je znašala dobro tono (1050 kg), povprečno je torej odpadlo na vsake-

ga dobrih 116 kg. Suhi pa so skupaj tehtali 502 kg, bilo jih je sedem, njihova povprečna teža pa približno 71 kg. Najtežji nogometaš je imel kar 135 kg, najlažji pa komaj 48 kg. Lažje so se po igrišču gibali suhi (Gorenjanci), toda Rekovci so »taktično« igrali zelo dobro, saj so svojo okornost nadomeščali z »hudimi« streli od daleč. Z nekaterih je pot lil kot iz skafa. Debeli so gotovo zgubili nekaj kilogramov, pa kaj, ko so jih po končani tekmi spet vrnil. Suhi pa so bili kljub porazu nadvse srečni, ker so njihove kosti oastale cele. (vos)

Šoštanjski gasilci in planinci na Krnu

Člani planinskega društva in gasilskega društva iz Šoštanja so tokrat skupno načrtovali dvodnevni izlet, ki pa ni v celoti uspel zaradi neodpušljive napake prevoznika REK APS. Vendar je nekakšna planinska strokovna ekskurzija uspela zaradi prilagodljivosti in iznajdljivosti udeležencev, ki so se morali kar med potovanjem odločiti o spremembi načrta. Namreč, med vožnjo je vodstvo izleta voznik obvestil, da nima urejenih dokumentov za prestop meje in tako je Doberdob, kot osrednji cilj ekskurzije odpadel v splošno razočaranje organizatorjev in udeležencev.

Prvi del izleta pa je stekel po načr-

Nogomet

Edina še brez točk

Obe ekipi z našega področja, ki tekmuje v slovenski nogometni ligi. Rudar in Elkra, se v prvih dveh kolid nista izkazali. Edini na testnici še nista osvojili nobene točke, zato sta razumljivo na predzadnjem in zadnjem mestu. Po povsem nepričakovanih porazih v prvem kolu na domačih igriščih, so nogometaši Rudarja in Elkroja klonili tudi v drugem kolu na gostovanjih. Že res, da oboji z 0:1, toda točke so točke.

Nogometaši Rudarja so gostovali v Domžalah in edini zadelek prejeli dobrih deset minut pred koncem srečanja. Domačini zmage niso dosegli zlahka, povedati pa je treba, da so gostje od 24. minute dalje igrali brez izključenega Brdžanovića, ki je brez razloga udaril domačega igralca. Tudi v 3. kolu nogometaše Rudarja čaka težko delo, saj bo na stadionu ob Jezeru gostovalo moštvo Maribora.

Nogometaši novogoriških Vozil so se izpada iz slovenske lige v prejšnjem prvenstvu rešili v zadnjem kolu, sedaj pa so celo med vodilno trojico. Prav pri njih so v nedeljo gostovali nogometaši Elkroja. Domačini so po povprečni igri uspeli izkoristiti eno redkih priložnosti in zmagati z najtesnejšim izidom. Po vodilnem zadetku Vozil v 57. minuti so gostje zaigrali bolj napadalno, zares lepo priložnost za izenačenje pa so zapravili v 75. minuti. Nasprotnik Elkra v 3. kolu na igrišču v Mozirju bo ekipa Domžal.

Dobri rezultati velenjskih kotalkarjev

Na republiškem prvenstvu kotalkarjev, ki je bilo v Novi Gorici 21. in 22. avgusta, so se izkazali tudi velenjski tekmovalci. Kar trije so namreč postali republiški prvaki. Med mlajšimi mladinci je bil najboljši Matej Šumnik, med mlajšimi mladinkami Alenka Oven in med pionirji A. Marko Štor. Strokovno in prizadevno delo torej že daje sadove, kar dokazuje tudi odločitev strokovnega sveta Zveze kotalkarjev Slovenije, ki je sedem tekmovalcev velenjskega kluba izbral v republiško selekcijo. Ti bodo skupaj z drugimi izbranci hodili enkrat mesečno na skupne priprave v Ljubljano. Ker pa je za doseganje dobrih rezultatov tudi v tej disciplini potrebna celoletna vadba, se je kotalkarski klub dogovoril za prestop v Rdeči dvorani. To bo seveda velenjskim kotalkarjem odprlo nove možnosti.

Že sedaj izredno uspešna Alenka Oven se bo udeležila tudi evropskega prvenstva, medtem ko bo Matej Šumnik svojo pot na to tekmovalje v Španiji moral potrditi danes in jutri na državnem prvenstvu v Domžalah. Državnega prvenstva se bo udeležilo 9 članov kotalkarskega kluba Velenje v kategoriji mlajših mladincev in pionirjev.

Pestro letošnjo sezono dopol-

njuje tudi povabilo iz Zvezne republike Nemčije, kjer naj bi se osem naših tekmovalcev udeležilo enega od tamkajšnjih medklubskih tekmovaljev in sicer od 18. do 21. septembra.

Vsa ta prizadevanja so seveda povezana s precejšnjimi stroški, zato si kotalkarski klub Velenje zelo želi še uspešnejše sodelovanje z delovnimi kolektivi iz občine Velenje.

J. M.

Zavodnje

Kolesarski vzpon

Ob 100-letnici kolesarstva v Sloveniji je ZTKO občine Velenje 23. avgusta pripravila 1. kolesarski vzpon v Zavodnje. V lepem vremenu se je te privedite udeležilo preko 200 kolesarjev — rekreativcev iz vse Slovenije. Pot so pričeli pred Rdečo dvorano, jo nadaljevali skozi Pesje, Šoštanj in Lajše kjer se je pričel vzpon do cilja v Zavodnjah.

Vsak udeleženeec je prejel spominsko medaljo, najstarejši in najmlajši udeleženeec Stane Lipnik in Iztok Jelen, najštevilčnejša ekipa celjskega Ema ter najštevilčnejše družine Šolinc, Agič in Jelen pa spominska darila. Naslednje leto bodo vzpon znova pripravili, seveda pa pričakujejo še večjo udeležbo.

J. C.

Gorenjeva kolesarska Karavana bratstva in enotnosti

Letos od Gevgelije do Dubrovnika

FPotem, ko je 40 kolesarjev — delavcev Gorenja leta 1985 prevozilo 1.054 kilometrov dolgo pot po Sloveniji, s čimer so obeležili 40-letnico osvoboditve, je bilala lani sprejeta odločitev, da se Gorenjevi kolesarji podajo na pot po »Kolesarski transverzali po Jugoslaviji«.

C Od 11. do 18. septembra 1986 je 40 kolesarjev — delavcev Gorenja v okviru akcije »GORENJE PO JUGOSLAVIJI '86 — KOOLESARSKA KARAVANA BRATSTVA IN ENOTNOSTI« prerezovalo nad 1.300 kilometrov dolgoro pot iz Titovega Velenja do Beceograda. Udeleženci karavane so » spotoma obiskali Gorenjeve delovne organizacije, predstavništva, razstavno prodajne centre in s servise, mudili pa so se tudi v štirih mestih, ki nosijo Titovo ime — Titovo Velenje, Titova Kočorenica, Titov Drvar in Titovo Užilje. Akcijo pa so zaključili z

obiskom »Hiše cvetja« v Beogradu. Z letošnjo akcijo »GORENJE

Udeleženci lanskoletne akcije »Gorenje po Jugoslaviji '86« na ulicah Bihaća

PO JUGOSLAVIJI '87 — KOOLESARSKA KARAVANA BRATSTVA IN ENOTNOSTI«.

od 6. do 13. septembra 1987, na relaciji Gevgelija — Dubrovnik pa bo opravljen drugi, zaključni del »Kolesarske transverzale po Jugoslaviji«. 30 kolesarjev — delavcev Gorenja bo v 8 dneh prevozilo nad 1.100 kilometrov. Letos bodo udeleženci karavane obiskali Gorenjeve tovarne, predstavništva, razstavno prodajne centre in servise v Strumici, Stipu, Vranju, Skopju, Prizrenu, Djakovici, Pristini, Titogradu, Tivtu in Dubrovniku. Nadaljevali pa bodo tudi z obiski mest, poimenovanih po tovarišu Titu — Titovega Veleša, Titove Mitrovice in Titograda.

Udeleženci kolesarske Karavane bratstva in enotnosti »Gorenje po Jugoslaviji '87« bodo startali v Gevgeliji v nedeljo, 6. septembra 1987 zjutraj, zaključek akcije pa bo po osmih dneh kolesarjenja 13. septembra v Dubrovniku.

Člani Šaleškega teniskega kluba so za vse tiste solarje, ki so želeli spoznati osnove in veščine belega športa — tenisa, pripravili med letošnjimi počitnicami tečaj za začetnike. V 12 urah skrbno pripravljene vadbe, vodili so

jo Robi Podojsteršek, Matjaž Končan, Jure Lednik in Bojan Povšek, so se tečajniki veliko naučili. Tisti, ki pa bi radi postali dobri igralci, bodo morali seveda še trdo vaditi.

Mož iz okvirja

V maju letos je v Stiskarni svoje pasteje razstavil Slavko Šumnik, naš rojak iz Soštanja. Kljub temu (ali pa prav zato), ker ne živi več v naši dolini, je razstava zbudila veliko zanimanja, Šumnik pa je požel nemalo laskavih pohval. To je bila njegova prva samostojna razstava v Titovem Velenju — pred tem je s Črtom Valenčkom razstavil v Domu učenec. Prav njegovo razstavo je videl v Stiskarni in si dejal: »ta prostor je sicer majhen, ampak čudovit!«

Šumnik slika že 17 let: začel je z akvareli, se preizkusil v olju in grafiki, leta 1983 pa se je dal v študijskem risanju podučiti Jožetu Muhoviču. In rezultat?

ŠUMNIK: Veliko sem pridobil, kar sem ugotovil kar na portoroških ulicah, kjer sem risal portrete. To je bilo lani, ko sem mimogrede opremil tudi

ljo, Jože pa me je začel spodbujati k delu. Ogromno mi je dal! Po veliko letih prijateljstva se je torej zgodilo, da je prišel z ženo na otvoritev moje samostojne razstave. Bil sem ganjen in preživel smo krasen večer, saj je Jože celo raztegnil meh diatonične harmonike.

● Baje si imel nekaj tudi z Gorazdom Rihtaričem, človekom, ki v Stiskarni vodi razstavno dejavnost?

ŠUMNIK: Gorazd je hodil v šolo za oblikovanje v Ljubljani. V tistem času, mislim da je bilo leta 1972, sva se veliko srečevala. Priznam, da je name vplival, da sem začel iskati različne izrazne tehnike. Možno mi je med drugim izkazal priznanje tudi s tem, da je zamenjal moj pastel za svoje olje.

● Ali se ti zdi, da si že uspel?

ŠUMNIK: Ne! Če je uspeh 1 meter poti, potem sem jaz še

nekaj lokalov in restavracij. V Piranu, Umagu in tudi eno najlepših restavracij v Poreču, lanterno Geranina. Ko sem se takrat vračal domov, sem si vzel čas tudi za lokal »Štormar« v Sempetru.

● Lansko poletje je bilo tvoje velik met?

ŠUMNIK: Da! Leto prej sem doživel družinski zlom, ostalo mi je le slikanje. Do takrat sem se pravzaprav le pograhal, od takrat delam kot profesionallec. Pokazalo se je, da je delo res lahko rešilna bilka. Mene je to rešilo. Takrat sem se tudi odločil zapustiti Velenje, odselil sem se v Domžale. Pogosto sem zahajal v razstavišče »Metulj«, kjer sem spoznal umetnika in lastnika Janeza Repanška. Pokazal sem mu posnetke svojih pastelov, sprejel me je in imel sem prvo samostojno razstavo v novembru 1986. V »Metulju« sem videl tudi razstavo Jožeta Tisnikarja...

● Saj res! Na otvoritvi tvoje razstave v Stiskarni je bilo nenavadno veliko ljudi, našli smo jih več kot 80, med njimi tudi Jožeta Tisnikarja! Od kod on?

ŠUMNIK: Spoznal sem ga leta 1972 v pasaži Nebotičnika v Ljubljani. Tam sem prodajal svoje akvarele, to so bili začetki mojega slikanja. Mimo je prišel človek in se ustavil pri slikah. Predstavil se mi je, jaz pa sem bil sokiran — tresti so se mi začele noge! Naslednjič sva se srečala leta 1974; takrat sem ga prvič obiskal v ateljeju v Slovenj Gradcu in kupil njegovo sliko. Postala sva prijate-

le na 25 centimetrih. Šele začel sem! 2 leti bom še v domovini, potem pa se bom verjetno podal na tuje. Hočem v Pariz, kamor bi pravzaprav lahko šel že lani, če ne bi bil tak norec kot sem. Enostavno si nisem upal, imel sem občutek, da sem nezrel.

Toda ljudje verjamejo, da delam, da dobro delam. Je pa tudi res, da se med ljudmi ogromno gibljem. Jaz vem, da je slika premalo narisati: treba jo je znati predstaviti ljudem, pa seveda tudi prodati. Veliko časa sem bil trgovski potnik, prodajal sem knjige in tako vem, kako se rečem streže.

● Ob otvoritvi si imel zelo lep umetniški program...

ŠUMNIK: Da, ljudje so prišli tudi zaradi programa. Na moji prvi samostojni razstavi v Domžalah sem želel, da moja sestra Agata spremlja pianist. Ker ga nismo našli, sem prosil Lada Planka in to je bil njen začetek. Agata in Lado sta ugotovila, da bi lahko bilo nekaj na tem, če bi s skupnim muziciranjem nadaljevala. Mislim, da bosta v kratkem imela prvi samostojni koncert v okviru Poletnih kulturnih prireditev v Velenju.

● Kje bo tvoja naslednja razstava?

ŠUMNIK: Želim se predstaviti ljubljanski publiki, toda napiši tole: vedno bom ljubil to lepo Saleško dolino, zato stori kaj, da ne bo propadla!

● Zakaj si razstavi dal naslov Erotika?

ŠUMNIK: Veš kaj, rad rišem to, kar bi rad doživel. To lahko imenuješ sanje.

Pogovarjal se je: VANE GOŠNIK

Osnovna šola Mihe Pintarja Toleda

Novi prostori za knjižnico in gospodinjski pouk

O težavah našega osnovnega šolstva, predvsem prostorskih, so v občini govorili na raznih koncih in krajih. Tudi mi smo že večkrat poročali o stiskanju učencev, o njihovih nemogočih delovnih pogojih, o... Slednje so privedle celo tako daleč, da je celodnevna šola morala vzeti slovo, nadomestil pa jo je dvoizmenski pouk. Med vsemi osnovnimi šolami v velenjski občini je imela kopico težav trenutno najstarejša osnovna šola Mihe Pintarja Toleda. Poleg obsežnega šolskega okoliša je samo zgradbo pošteno načel zob časa. Šolsko leto pa bo za učence in delavce te šole vendarle nekoliko drugačno.

»Počitnice za nekatere delavce te šole namreč niso bile počitnice, ampak pravo »garanje«, nam je ob obisku povedal ravnatelj šole Mihe Pintarja Toleda v Titovem Velenju Tone Skok. »V slabih dveh mesecih je bilo treba narediti veliko obnovitvenih in vzdrževalnih del, skratka narediti nekaj za boljše delovne pogoje. Trdimo, da smo šola, ki dela v najtežjih pogojih, s tremi podružnicami, kjer se ti neprestano spreminjajo. Kljub opravljenemu precejšnjemu delu, vseh težav nismo odpravili. Ure oddelčnih skupnosti bodo še vedno morale biti v avli, tudi nihče od učiteljev ne bo imel svojega kabineta, da o zbornici, ki je za pravo na pouk povsem neprimeren, ter o nekaterih drugih stvarih raje ne izgovarjam besed.« Tako na primer streha pušča na 15 koncih, ob vsakem večjem nalivu so v nevarnosti učilnica fizike in še nekatere druge...

Z dogovarjanjem in združevanjem sredstev znotraj delovne organizacije Viz Velenje ter sredstvi amortizacije so pridobili prostor za knjižnico, da bo slednja vendarle lahko odigrala svojo vlogo, nova pridobitev je učilnica za gospodinjski pouk, posodobitve je bila deležna še telovadnica, v kateri skoraj 30 let niso delovale klimatske naprave,

garderobe na nižji stopnji so opremljene z novim parketom, ... Vsa vzdrževalna in obnovitvena dela so jih stala okrog 30 milijonov dinarjev. Da bi rešili še nekatera druga vprašanja in kolikor toliko uredili delovne pogoje na šoli, bi rabili še najmanj dvakrat toliko. Kljub temu so delavci osnovne šole Mihe Pintarja Toleda zadovoljni. Če bi vsako leto tako vestno in marljivo delali kot letos, bi po njihovem mnenju izboljšali najosnovnejše pogoje za življenje in delo na šoli v naslednjih dveh, treh letih.

In kako so dočakali novo šolsko leto vsi, ki so prestopili prag osnovne šole Mihe Pintarja Toleda v Titovem Velenju? Učenci na nižji stopnji bodo morali v šolo en teden dopolndne, en teden popoldne, dva oddelka podaljšane bivanja bosta še vedno gostovala v glasbeni šoli, enozimski pouk bodo imeli le učenci na razredni stopnji. Škalski učenci bodo sedli v šolske klopi v gasilskem domu, kamor so začasno premestili pouk, na podružničnih šolah v Cirkovcah in Plešivcu pa bo potekal pouk v dveh kombiniranih oddelkih. Po besedah Toneta Skoka so resnično poskušali narediti čimveč, da bi bilo 814 učencev in njihovih staršev zadovoljnih.

Med pridobitvami so tudi prostori za knjižnico

PRIREDITVE PRIREDITVE

Razstava del Albina Lugariča

Letošnja razstavna sezona v Kulturnem centru Ivan Napotnik začnemo s pregledno razstavo del slikarja ALBINA LUGARIČA.

GARIČA ob njegovi šestdesetletnici. Svojemu rojaku je razstavo pripravil Pokrajinski muzej Ptuj v sodelovanju z Umetnostno galerijo Maribor, Kulturnim centrom Miško Kranjec Murska Soba in Kulturnim centrom Ivan Napotnik Titovo Velenje. V Titovem Velenju bo predstavljen izbor iz njegovega širokega opusa te razstave. Razstavljena dela so pretežno avtorjeva, galerijska ali privatna lastnina.

Na otvoritvi razstave vas vabimo 4. septembra ob 19. uri v galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik.

Ob otvoritvi bo nastopil Trio ARTI iz Ljubljane, v katerem igrajo: Cveto Kobal — flauta, Zvonec Richter — klarinet in Peter Stadler — fagot. Predstavili se bodo s skladbami Wolfganga A. Mozarta, Lucijana Marije Škerjanca in Rudolfa Marosa.

KI FILM NENADNA IN PREZGODNJA SMRT POLKOVNIKA K. K.

KINO ŠOŠTANJ

Četrtek, 3. 9. ob 16. uri IZ TEDNA OTROŠKEGA FILMA še zadnji film ČAROBNI GOZD — jugoslovanska celovečerna risanka narajena v koprodukciji z ameriško filmsko družbo. PRED FILMOM SE BODO OTROKOM PREDSTAVILE LUTKE.

Sobota, 5. 9. ob 18. uri LOČITEV NA DOLOČEN ČAS — jugoslovanski, komedija.

Nedelja, 6. 9. ob 18. in 20. uri OGRŽENA SRCA — francoski, komedija.

Ponedeljek, 7. 9. ob 20. uri ŽRELO 3 — ameriški, grozljivka.

Sreda, 9. 9. ob 20. uri BETTY BLUE — francoski, ljubezenski.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 4. 9. ob 20. uri ŽRELO 3 — ameriški, grozljivka, avanturistični.

Torek, 8. 9. ob 20. uri MISIJA — britanski, zgodovinski. OB LEPEM VREMENU VAS VABIMO V LETNI KINO NA JEZERU, V PETER, 4. 9. OB 20.30 URI

Dvignjeni zastor 54

»Berlin — mesto izgubljenih duš«

Razpita berlinska filmska scena je letos poleti enega članov KINA 16 dokončno premamila: odločil se je in si jo od blizu ogledal. Pred vami so vtisi s popotovanja po berlinskih kinematografih.

Ko obiskovalec vzhodnega Berlina na Alexanderplatzu vstopi v mestni vlak, ki pelje v smeri zahodnega dela mesta, ve le to, da ga loči nekaj minut vožnje do mejnega prehoda. Po dveh postajah se potovanje konča, vendar se še vedno ni premaknil iz realnega socializma. Na naivno vprašanje kateri vlak vozi na zahod, se prijazni zakonski par nasmehe in odvrne, da je to dobra šala. Vse je jasno tedaj, ko obiskovalec spozna, da je na Friedrichstrasse ločena postaja za potnike, ki so namenjeni na zahod. Že na vходу v postajno splotje je kontrola pasov in potem je treba še dvakrat v vrsto: enkrat pred carinike in nazadnje pred negibno masko policajca, ki po nekajkratnem preverjanju fotografije in temeljitem opravlilu s formulirji končno pritise pečat. Skozi podobno proceduro gre potnik pri ponovnem vstopu v DDR in ko se to ponavlja skoraj vsak dan, se po treh tednih spremeni v stoika, ki je pripravljen v vrsti čakati tudi na vstop v komunizem ali pa na vesoljni potop.

Vožnja mimo stražnih stolpov, minkih polj in ostalega kar sodi k berlinskemu zidu, prehod čez reko Spree in takoj zatem mimo Reichstaga ter izstop na postaji ZOO, pa za razliko od prve izkušnje na Friedrichstrasse, nepreklicno sodi v območje deja vu. Vse je že videno in s filmsko montažo kontaminiranemu spominu tudi znano. Ker je obiskovalec pripravljen verjeti trditvi Ervina Hladnika-Milharčiča, da je druga svetovna vojna le medijski konstrukt. (Montaža spomina, Ekran), je tudi prepričan, da so sledovi mitraljeskih rafalov na stranskem pročelju muzeja Pergamon, berlinski zid in vse kar se v obeh delih Berlina ponuja njegovemu pogledu, le ostanki kulis filmov, ki jih je nešteto gledal. Resnica sveta je v njegovi medijski interpretaciji in film je

del medijske produkcije te resnice. Za obiskovalca je to aksiom in ker ve, da zgodovina tega trenutka pravtako nastaja na ekranu in v zvočniku, bo tudi današnji Berlin odkrival na filmskem platnu. Prva priložnost se mu že takoj ponudi v kinu Eiszeit, kjer predvajajo film Mesto izgubljenih duš — Berlin blues: ... Kar je bil New York v šestdesetih letih se mi zdi, da je postal Berlin v osemdesetih, kajti atraktivnost tega mesta ustvarja preko tisoč glasbenih skupin iz nočnih loklov. Berlin tem manjšinskim skupinam daje varnost, ki jo nikoli niso imele v New Yorku, kjer so njihovi člani končali z nožem hrbtu če niso postali člani raznih mafij. Fantazija in temperament teh nenavadnih Američanov sta me pripravilo do tega, da sem o njih posnel film ... (režiser Rosa von Praunheim).

Čprav na Zahodu imajo mediji opravka tudi s produkcijo nadomestnih potreb (v zadnjih letih, ko je AIDS zasejal paniko med 4500 berlinskimi prostitutkami in njihovimi strankami, je ponovno zacvetela pornografska video industrija), pa na Vzhodu oko kamere seže še dlje. Pogled obiskovalca na kamere v javnih prostorih (hotelska recepcija in restavracija, okolica in notranjost postaje na Friedrichstrasse) sicer za trenutek sproži asociacije na totalitarne oblasti. Vendar na to takoj pozabi, ko pomisli, da je tudi sam neposredno udeležen v spektaklu. Zato se ne razburja, ko ob prihodu iz zahodnega v vzhodni Berlin od ene do pete ure zjutraj čaka na taksi, kajti zaveda se, da je vseskozi v kadru. Pri tem sploh ni pomembno, da taksi ne prispe tudi do odhoda prvega jutranjega vlaka. Skrbni ga le kako bodo spretni policijski prsti ta štiriurni kader zmontirali v bodočo filmsko epopejo o življenju v sodobnem socialističnem velenstvu.

SILVO GRMOVŠEK (se nadaljuje)

Reci(pročja)

Šolski zvonec

V letošnjem šolskem letu bo (žal) odzvonilo celodnevni šoli, ki je bila pedagoško-politični hit desetletja. Kot že toliko hitov!

XXX

Na nekaterih šolah so ukiniteli šolski zvonec, ker je vedno zmotil učence v največji vni. Zdaj bo pedagoške ure merila le natančna ura. Vprašanje je le, če bodo natančni tisti, ki gledajo nanjo.

XXX

Škalski šolarji so zapustili svojo razpokano učilno zidano in se vselili v gasilski dom. Tako bo dom »gasilske brambe« postal pribežališče ogroženim zaradi spodkopavanja temeljev — velenjskega šolstva.

XXX

V velenjski glasbeni šoli ne bi bilo jeseni nič novega, če ne bi že čez tri mesece zvišali visoke šolnine. To pa bo ob rasti režijskih stroškov prav gotovo poživilo za starše glasbenih upov, ki morajo plesati kakor drugi »svirajo«.

XXX

Če bo akcija »varno v šolo« uspešno potekala, bo ob cesti prava gneča s prometnimi »strokovnjaki«. Zatorej upoštevajte stari slogan: »Na cesti nisi sam, so tudi soferji...«

Jože Miklavc

Zlata harmonika Ljubečne

V velikem finalu 25 najboljših

V nedeljo, 6. septembra, se bo ob 15. uri pričel na Ljubečni pri Celju zaključek tekmovanja harmonikarjev z diatonično harmoniko. Na predhodnih desetih izbirnih tekmovanjih je sodelovalo kar 358 harmonikarjev, v velikem finalu pa bo sodelovalo 25 najboljših.

Pomerili se bodo za pokal Zlate harmonika, ki ga podeljuje Kulturno umetniško društvo Lju-

bečna, za plaketo Avgusta Stan-ka, nagrado, ki jo podeljuje Radio Ljubljana, Majolko, ki jo prispeva Radio Celje ter za zlato, srebrne in bronaste plakete.

Že ob 10. uri dopoldan pa bodo na Ljubečni odprli razstavo harmonik ter pripravili posvet o nadaljnji vlogi Zlate harmonike pri razvoju igranja na ta instrument.

K I N O

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 3. 9. ob 18. uri OGRŽENA SRCA — francoski, komedija.

Četrtek, 3. 9. ob 20. uri LOČITEV ZA DOLOČEN ČAS — jugoslovanski, komedija, V gl. vl.: Ljubiša Samardžić

Petek, 4. 9. ob 18. in 20. uri LOČITEV ZA DOLOČEN ČAS — jugoslovanski, komedija.

Petek, 4. 9. ob 10. uri, sobota in nedelja, 5., 6. 9. ob 18. in 20. uri ŽRELO 3 — ameriški, grozljivka, V gl. vl.: Dennis Quaid

Ponedeljek, 7. 9. ob 10., 18. in 20. uri BETTY BLUE — francoski, ljubezenski, V gl. vl.: Beatrice Dalle

Torek, 8. 9. ob 18. in 20. uri DVA VRAGA IZ CHICAGA — ameriški, akcijski.

Sreda, 9. 9. ob 10., 18. in 20. uri MISIJA — britanski, zgodovinski, V gl. vl.: Jeremy Irons, Robert de Niro

KINO DOM KULTURE

PULA PO PULI '87:

Četrtek, 3. 9. ob 20. uri STRATEGIJA SRAKE — domači, V gl. vl.: Predrag Laković

Petek, 4. 9. ob 20. uri KRALJEVA KONČNICA — domači, V gl. vl.: Irfan Mensur, Ena Begović

TEDEN OTROŠKEGA FILMA:

Četrtek, 3. 9. ob 16. uri NENAVADEN PES ČUVAJ — britanski igrani. Pred predstavo bodo otrokom zaigrale na klavir učenke glasbene šole.

KOT PREDFILM PRI PREDSTAVAH PULE PO PULI SI LAHKO OGLEDATE LETOŠNJI NAGRAJENI DOMAČI KRAT-

KOLEDAR

GREGOR
PETEK, 4. septembra — ROZALIJA
SOBOTA, 5. septembra —

MALI OGLASI

RABLJENO ŠKOLJKO z okroglimi žarometi in odbijači za Zastavo 101 in razdelilno ploščo z enotarifnim števcem za trofazni tok ugodno prodam. Informacije, samo popoldan, Šentilj — Arnače 19, Titovo Velenje.

OSEBNI AVTO ZASTAVO 101, letnik 1981, ugodno prodam. Telefon 853-161.

AUDI 60, starejši letnik, neregistriran, v voznem stanju, prodam. Telefon 855-123.

AVTO FIAT 125 P, letnik december 1976, registriran do 4. 88, prodam. Cena 800.000 din, naslov Zijad Ajšič, Kersnikova 3, Titovo Velenje.

MENJAM ENOSOBNO STANOVANJE za dvojnopolno ali trosobno. Naslov Kersnikova 3, Zijad Ajšič, Titovo Velenje.

DIATONICNO HARMONIKO B E S AS DES Melodija Mengeš ugodno prodam. Podgoršek, Salek 81, Titovo Velenje. Ogled možen vsak dan do 21. ure.

DVA LEŽIŠČA Z JOGIJEM prodam. Telefon 063 857-135.

REZERVNE DELE ZA AMI 8, vrata in haubo prodam. Prešernova 9 b, Titovo Velenje — Cvetkovič.

IŠČEM ŽENSKO ZA POMOČ V GOSPODINSTVU od 11. do 14. ure. Dobi sobo in hrano. Telefon 856-880.

MOTOKULTIVATOR, koso, frezo in plug ter prikolico — še v garanciji, poceni prodam. Jagrič, Kajuhova 2, Titovo Velenje, telefon 858-715.

DOBRO OHRANJENO Z 101 SC, letnik 1981, prevoženih 49.000 km, prodam za 200 SM. Telefon 857-359, od 18. do 20. ure.

MOTOR MZ 250/80, dodatno opremljen, prodam ali zamenjam za avtomatik ali APN. Telefon 884-034.

MOTORNO KOLO 14 M, prodam. Telefon 891-102.

GOSPODINJSKO POMOČNIČO iščem za čas od 10. do 14. ure. Možna honorarna zaposlitev. Ponudbe pošljite na Uredništvo Našega časa pod šifro: »ZAPOSLITEV«.

VIBRIRANO STREŠNO OPEKO, ladijski pod, trajnogoreče peči ter krožno žago za obrezovanje tramov ugodno prodam. Telefon 888-265, od 12. do 13. ure.

SPALNICO poceni prodam. Kardeljev trg 1, stanovanje 47, telefon 856-605, popoldan.

PLASTIČNE IN LESENE ROLETE izdelujemo in vgrajujemo. Telefon 24-296.

R 18, letnik 1984, 46.000 km, dobro ohranjen, prodam. Telefon 857-006.

BARVNI TV SAFIR, star 8 let, prodam. Telefon 855-333.

MZ 250, športno urejen, prodam. Telefon 857-224.

AVTOMOBILA ZASTAVO 1300 in 1500, letnik 1979, poceni prodam. Eden v voznem stanju, prevoženih 59000 km, drugi za rezervne dele. Telefon 857-093, Gregorčičeva 20, Titovo Velenje.

SEDEŽNO GARNITURO — kotno ugodno prodam. Jože Koper, Koroška 7 b, telefon 856-472 po 20. uri.

FORD GRANADA 2. 0 L poceni prodam. Telefon 063 28-281 od 19. do 20. ure.

VIDEOREKORDER VHS H Q prodam. Telefon 853-312, int. 1458 — dopoldan.

PRODAM Tomos avtomatik, star 3 mesece, 30 % ceneje in Citroen GS X 1,2, letnik 1978, registriran do maja 1988 (ugodno in z dodatno opremo). Telefon 858-020.

DVA AVTOPLAŠČA — zimska, znamke Traval MS radial in zračnici ugodno prodam. Dimenzije 135 x 13. Poizvedbe na telefon: 853-194 med 15. in 17. uro.

KAVČ, DVA FOTELJA IN MIZO prodam po polovični ceni. Telefon: 858-751.

MLAD SLOVENSKI PAR išče stanovanje ali garsonjero ali vzame v najem. Šifra: POSTENOST.

POSTEN SLOVENSKI PAR, brez otrok, išče sobo z možnostjo kuhanja. Šifra: REDNO PLAČILO.

126 P, letnik 1986, prevoženih 1300 km in jadrnico Elan 375/S ugodno prodam. Telefon 853-839, popoldan ali 853-312, int. 1288, dopoldan.

FIAT 750, letnik 1977, dobro ohranjen, ugodno prodam. Telefon 857-309, popoldan.

RAČUNALNIK COMODORE 64, nov, prodam. Telefon 062 845-144, popoldan.

ZASTAVO 705, letnik junij 1985, prevoženih 13.000 km, registrirano do junija 1988, prodam. Telefon 882-780, zvečer.

POHIŠTVO ZA DNEVNO SOBO (šestdelna omara, sedežna garnitura), prodam. Naslov v uredništvu.

IŠČEM STANOVANJE, po možnosti v Titovem Velenju. Koštrun, Kersnikova 13, Titovo Velenje.

LOKAL ZA OPRAVLJANJE VSEH ZVRSTI OBRTI, v izmeri 75 m², v Titovem Velenju, prodam. Memet Muharemi, Zidanškova 2, Titovo Velenje.

DNEVNO SOBO »TRIGLAV« z rjavo sedežno, skaj garnituro »Elegant«, prodam za 38 SM. Telefon 854-417, dopoldne.

GS, LETNIK 1979, prevoženih 69000 km, garažiran, prodam. V račun vzajem VW »hrošča« novejši letnik. Telefon 831-925, po 15. uri.

Računalnik »COMODORE 64« KPL z disketnikom, kasetofonom, tiskalnikom in dvema joy stickoma. Tone Grlica, Mozirje 99, telefon 831-203.

AVTOLIČARSTVO — KLEPARSTVO Peter Vodišek, Škale 36 a, obveščena stranke, da bo obratovalnica zaradi dopusta zaprta od 1. do 30. septembra.

Občinska skupnost za zaposlovanje občine Velenje

OBJAVE PO DELAVCIH V OBČINI VELENJE IN MOZIRJE

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ	ROK	P	OD	ŠTEV. DEL
OBČINA VELENJE								
VEGRAD DSSS — VPD	varnostni ing.	— vodenje službe VPD	4	nč	8	350.000	1	1
VEGRAD DSSS	varnostni ing.	— zahtevno izv. var. pri delu	2	nč	8	300.000	1	1
VEGRAD VEMONT	gradbeni tehnik	— manj zahtevna konst. dela	1	dč	8	210.000	1	1
VEGRAD ZAKLUČNA DELA GORENJE SERVIS	slikopleskar	— slikopleskarska dela	2	dč	8	160.000	1	1
	elektromonter	— vakumiranje in vstavljanje elekt. sistemov	2	nč	8	220.000	2	2
ŠTANGLER JOŽE — SPLOŠNO KLEPARSTVO	klepar	— kleparska dela	x	nč	8	220.000	1	1
ŠTANGLER JOŽE — SPLOŠNO KLEPARSTVO	pomožni delavec	— pom. kleparska dela	x	nč	8	170.000	1	1
OBČINA MOZIRJE								
OS BLAŽA ARNIČA LUČE	dipl. psiholog	pedagog — psiholog — strokovni del.	x	nč	8	250.000	1	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave OD = osebni dohodek, ŠT. del. = število delavcev

REK Tiskarna p. o.
Titovo Velenje

REK Tiskarna Titovo Velenje

REK Tiskarna p. o. Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja REK TISKARNA oglašja prosta dela in naloge

1. vodja splošno-kadrovske službe (sekretar DO)

pogoji:
— VI. ali VII. stopnja pravne ali druge družboslovne smeri,
— 3 leta delovnih izkušenj na ustreznih delih in nalogah.

2. vodja prodaje

pogoji:
— VI. ali VII. stopnja ekonomske smeri
— 3 leta delovnih izkušenj na ustreznih delih in nalogah.

3. vodja DE priprava tiskovne forme

pogoji:
— V. ali VI. stopnja grafične smeri
— 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

4. vodja kontrole kvalitete

pogoji:
— V. ali VI. stopnja grafične smeri
— 1 leto ustreznih delovnih izkušenj.

5. tiskar s ploskve — najzahtevnejša opravila — 2 delavca

pogoji:
— V. stopnja grafične smeri
— 1 leto delovnih izkušenj.

Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni v DO REK TISKARNA Titovo Velenje, Štrbenkova 6; za Komisijo za delovna razmerja.

G. PREBIVALSTVA

Matični urad Velenje

Poroke:

Peter Sekljič, roj. 1964, avtomehanič iz Titovega Velenja in Tatjana Bašnec roj. 1968, prodajalka iz Titovega Velenja, Peter Šmon, roj. 1966, elektrotehnik iz Topolšice in Mirjana Šakotič, roj. 1963, kmet. tehnik iz Topolšice, Zoran Lončar, roj. 1952, planer iz Titovega Velenja in Jerica Šipek, roj. 1959, operaterka iz Titovega Velenja, Silvester Hojan, roj. 1957, delavec iz Titovega Velenja in Romanca Jakop, roj. 1968, delavka iz Stenice, Drago Veselinovič, roj. 1952, ekon. tehnik iz Čujluga in Matilda Kotnik, roj. 1955, ekon. tehnik iz Titovega Velenja.

Smrti:

Jožef Mlinar, delavec iz Kotelj, roj. 1932, Anton Pajk, kmetoborec iz Tajht št. 10, roj. 1919, Katarina Petrovič, upokojenka iz Celje, Kraigherjeva 20, roj. 1907, Evgen Friškovec, dijak iz Topolšice št. 207, roj. 1970, Marjeta Petek, gospodinja iz Celja, Kumerdejeva ul. 15, roj. 1910.

DEŽURSTVA

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

5. in 6. septembra — dr. Danica Bakulič, Prešernova 9, Titovo Velenje.

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Soštanj:

od 4. do 11. septembra — Milan Matko, dipl. vet., Topolšica 15, telefon 891-166.

V spomin Tonetu Krištofu

Vse prehitro se redčijo vrste ustanoviteljev ter dolgoletnih prizadevnih funkcionarjev našega društva — občinskega društva invalidov, ki združuje središčno preko 3600 telesno prizadetih občanov naše občine.

PPo mučni in dolgotrajni boleznini je umrl naš sodelavec in dober tovariš Tone Krištof. Pogrešali ga bomo vsi. Zlasti pa invalidi na terenu, težje telesno prizadeti in še posebej socialno najbolj ogroženi invalidi, ki jih je Tone vedno obiskoval, jih oobdarjal in jim, po potrebi, tudi fizično pomagal pri premagovanju arhitektonskih ovir našega mesta, ko skoraj ni objekta, ki ne bi imel stopnic, saj celo k zdravniku ne prideš, če jih ne premagaš!

Tone Krištof je bil rojen 15. januarja 1932 v Glojčku pri Čatežu v dokaj številni družini

družini. Zato je tudi Tone moral kmalu s trebuhom za kruhom. Pot ga je že leta 1957 privedla v naše mesto in začel je delati v jami. Njegova delovna vnaema je bila vzrok, da se je leta 1965 ponesrečil v jami in bil je med mnogimi invalidi, ki jih je RLV »napotil« v druge organizacije združenega dela, kjer se je bilo treba kmalu spoprijeti s tistimi, ki so hoteli kar pozabiti kakšne so pravice delovnih invalidov. Tako je bil Tone med ustanovitelji našega društva, zlasti pa aktiva delovnih invalidov pri RSC oziroma pozneje pri EKO. Zaradi boleznini je moral 1. januarja 1985 v invalidski pokoj, a še z večjo vnemo je sodeloval kot funkcionar v našem društvu. Lotil se je velike akcije in sam zbral skoraj ves denar za lep društveni prapor. Znal je organizirati srečanja z invalidi iz Vrnjačke banje in bil izredno uspešen ob srečanju z invalidi iz Debrece in Szolnoka iz Madžarske. Bil je med ustanovitelji poverljivega odbora društva invalidov v KS Konovo. Nepozabne so njegove organizacijske sposobnosti pri naših izletih in pri pomoči težjim invalidom. Vrsta odlikovanj, pohval in priznanj ter zlasti veličastni žalni spreved na njegovi zadnji poti pričajo, da je iz naših vrst odšel človek, katerega bomo zelo pogrešali in njegovo voljo ter vztrajnost zares težko nadomestili pri vsakdanji pomoči našim članom-invalidom!

Društvo invalidov Velenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame in hčerke

Jožice Lenart

Iz Hrastovca 43 pri Titovem Velenju

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, sodelavcem in prijateljem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani in jo pospremili na njeni zadnji poti. Prav tako hvala gospodu dekanu Kuku za lepo opravljen obred.

Žalujoči: mož Jože, sin Marjan z ženo Tanjo, sin Jože, mama Jožefa, brata, sestre ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi ljubega sina

Evgena Friškovca

Janezovega iz Lajš

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sozolja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo gospodinu, sošolcem, mladincem Lajš ter duhovniku za opravljen pogrebni obred.

Še enkrat vsem, ki so nam kakorkoli pomagali in z nami sočustvovali, iskrena hvala.

Žalujoča: mamica in očka

S kajakom po Savinji

Najprej v »kopalnico«

Gotovo ste bili že velikokrat v Gornji Savinjski dolini. Ko ste se vozili po njej z avtomobilom ali hodili peš, vas je včasih verjetno tudi zamikalo, da bi jo še bolj spoznali, da bi jo morda prevozili s kajakom; pa ste se ob pogledu nanjo in na njene brzice ter jezove ustrašili. Takšen zastra-

korajže pa tudi s kajakom po njej. Pa korajže ni treba imeti veliko, strah vas mine v trenutku, ko sedete vanj in ko vas potegne tok.

Predzadnjo soboto v avgustu smo tudi mi spoznali lepoto kajakaštva in seveda tudi lepoto te reke. Kajakaši namreč pravijo,

vedrila. To še zlasti velja za Edija Jurheva ter brata Roka in Luka Sribar. Vsakdo je prevzel svoje delovno področje. Edi ima izposojevalnico kajakov, Rok in Luka pa sta učitelja kajakaštva. Zanimanje za našo šolo je izredno, pa čeprav smo letos z njo začeli malo pozno. Toda prepričani smo, da bo v prihodnje še večje, saj bomo šolo predstavljali tudi preko različnih agencij. Povedati morava, da šola ne bo le ponudba RTC Golte, saj menimo, da jo lahko v svojo ponudbo vključijo vsi tisti, ki imajo počitniške zmogljivosti v dolini. Ob tem je še posebej pomembno, da je sezona kajakaštva zelo dolga. Prepričani smo, da bo letošnja trajala do konca septembra. In če ste se že navdušili, je najbolje, da pridete k Ediju. Njegova hiša stoji tik ob cesti nekoliko pred mostom v Radmirju, kjer je križišče za Logarsko dolino in Kamnik.

Edi Jurjevec: Če se boste odločili za šolo, vam ni treba prinesiti zraven prav nič; niti kopalnik ne. Le malo dobre volje... Pa še te ne potrebujete. Lahko pridete slabe volje, toda v trenutku, ko boste sedli v kajak, naredili nekaj zamahov z veslom, vas bo ta minila. In ko boste zapustili Sa-

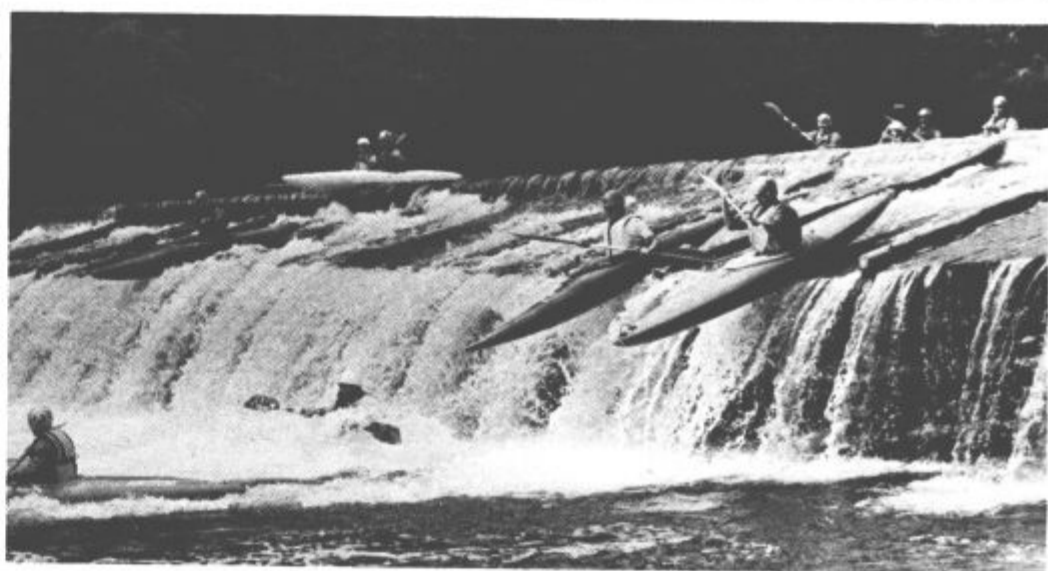
Z muko smo si navlekli opremo, prvi z leve Edi, prvi in drugi čepita Luka in Rok, naša učiteljica tisti dan.

joč pogled se zdi — zagotavljam vam — le do takrat, dokler ne sedete v kajak in se spustite po tej resnično lepi reki. Ampak, kako?

Verjetno ne veste, da imamo pred nosom Savinjsko kajakaško šolo Golte. Pri iskanju možnosti za razširitev letne turistične ponudbe želijo delavci RTC Golte ob smučanju poziviti tudi turiste tudi nekaj čez poletje in to v dolini. Prav zato so ustanovili kajakaško šolo. Zamisel so uresničili letos in obiskovalce lahko sedaj popeljejo na izlet v Savinjske Alpe ali po že utečeni poti po Golteh, če pa se vam zdi mikavna Savinja, in če imate kaj

da je reko treba spoznati iz nje same in potem se ti zdi še lepša. Strinjamo se z njimi.

Skupaj z Marjanom Skorniškom in Marjanom Prelogom z RTC Golte (Marjan Skornišek je predvsem zadolžen za izvenpazonsko ponudbo v tej organizaciji), smo se zbrali pri Ediju Jurjevcu v Juvanju 1, ki je tudi pravi zaljubljenec v kajakaštvo. Pa bomo najprej zapisali nekaj podatkov, ki sta nam jih povedala Marjana: »Kajakaško šolo smo pričeli ustanavljati v začetku junija letos. Imeli smo veliko srečo, saj je pritegnila predvsem takšne ljudi, ki se zelo radi ukvarjajo s to obliko športno-rekreativnega raz-

Si upate preko »lepotca«?

vinjo, se vam bo še ves teden smejalo. Trenutno imamo na voljo 15 kompletov. Zdaj je največje zanimanje za šolo med občani naše občine, prihajajo tudi z velenjske, precej je tudi Mariborčanov, bilo je tudi nekaj Nizozemcev in Nemcev...»

Vsaj začetek je težak, radi rečemo. Človek se hitro navduši za stvar, ki mu je všeč. Toda nikoli nismo pomislili, da nas bo zamikalo tudi kajakaštvo. In če iščemo »krivca«, potem je to Marjan Skornišek, ki je povabil novinarje za nekaj ur v šolo kajakaštva.

V Juvanju smo prišli »goli« — brez kajaka, ustrezne obleke in

obutve, reševalnega jopiča, zaščitne kape in tudi brez vesla. V nas pa je bilo kar nekaj strahu pred neznanim. Ampak Edi, oba Marjana, najbolj pa Rok in Luka so nam hitro vtili korajžo. Odpravili smo se v Struge, nekaj kilometrov niže od Luč. Tu sta nas Rok in Luka najprej »popeljala« v teorijo kajakaštva in nas teoretično usposobila za naporno pot po Savinji. Da ne pozabimo! Rok in Luka sta doma iz Šempetra v Savinjski dolini in menda naša edina kajakaša »ekstremista«, ki sta doslej prevozila brzice najbolj divjih evropskih rek, pa tudi nekaj azijskih.

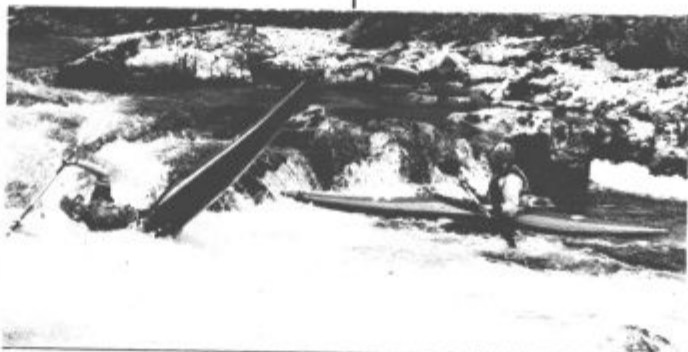
Ko smo obvladali teorijo, je bilo treba v kajako opremo, pa na suhem nekajkrat v čoln in iz njega. Nato pa zares s čolnom v Savinjo.

Tistemu delu, kjer spuščajo začetnike s kajaki v Savinjo, pravijo »Kopalnica«. »Navadno se vsak pošteno okopa preden ulovi ravnoteže in od tom to ime,« sta povedala Rok in Luka. Mi se nismo, kar pomeni, da smo začetno preizkušnjo dobro prestali. Ampak kasneje, brez kovanja ni šlo. Nekateri smo se kar nekajkrat prevrnili pa nam volje kljub temu ni pobralo. Nasprotno! Prav zabavno je bilo. Premagovali smo kilometer za kilome-

trom — prevozili smo jih približno deset, v vodi pa bili približno pet ur. Dolgo za tiste, ki se na kajakaštvo malce spoznajo. Ampak mi smo sproti »obdelovali« posamezne kajakaške prvine in resnično, nad vsem smo bili navdušeni. Nekaj treme in razburjenosti je le bilo... ko smo morali premagati Kolenčev jez pri Ljubnem. Kajakaši mu pravijo »lepotec«. Pa je res. Lepo je leteti čez njega. Tako nas je navdušil, da smo se čezenj spustili kar dvakrat.

Pred koncem, pod Radmirskim mostom je bila za nas začetnike še zadnja in tudi najtežja preizkušnja. Šlo je za las. Občutek smo imeli, da letimo kar po zraku, tako nas je nosil močan tok, ampak tudi tem brzicam smo bili kos. Vsi, brez kovanja smo jih prevozili. Izkušenejši ali pravi kajakaši, ki so bili tudi z nami, so nas nagradili z veselim vzklikom in ploskanjem in nam skupaj z Rokom ter Lukom stisnili še roko. »Takšna je pač navada med kajakaši,« smo slišali.

Bili smo pošteno izčrpani, tudi pošteno lačni. Že dolgo nam ni tako teknila obilna malica, kot ti stega dne pri Ediju doma. Vzljubili smo kajakaštvo, postali smo kajakaši, postanite še vi. Pa brez strahu... S. Volk

Na začetku sta nas Rok in Luka spodbujala tudi s takšno vratolomnostjo

Uspela poletna plesna šola

V plesnem klubu Velenje so konec letošnjih počitnic izkoristili za intenzivne priprave na prihodnjo tekmovalno sezono. Organizirali so poletno plesno šolo za perspektivne pionirje, mladince in člane. Program šole je bil zelo obsežen in zahteven, saj so plesni pari temeljito predelali osnove plesnega gibanja v vseh standardnih in latinskoameriških plesih. Zbranih je bilo okrog 60 plesalcev, približno polovica iz domačega plesnega kluba in polovica iz Beograda, Kragujeva, Novega Sada in Sente. Teden trdega dela — tudi po 10 ur dnevno — so udeleženci šole zaključili s tekmovanjem. Pokazali so obilico novega znanja, ki

pa še ni bilo povsem utrjeno, tako da ni manjkalo treme in drobnih napak. Najuspešnejši v posameznih kategorijah so bili:

LATINSKOAMERIŠKI PLESI
Pionirji: Daniel in Sandra Paunovski, PK Kazina Kragujevac

Mladinci 2 (začetniki): Sagmeister-Slehta, PK Velenje
Mladinci 1: Savič-Radojković, PK Kazina Kragujevac

Člani C: Zamuda-Forstner, PK Velenje.

STANDARDNI PLESI
Pionirji: Paunovski-Paunovski, PK Kazina Kragujevac

Mladinci 2: Škorjanc-Čas, PK Velenje
Člani C: Tement-Breznik,

KUD »Jože Hermanko« Maribor.

Plesne pare so spremljali voditelji in trenerji, ki bodo pridobljeno znanje s pridom uporabljali pri delu v svojih klubih. Z organizacijo in strokovnim delom Barbare Nagode iz Ljubljane ter Draga in Verene Šulek iz domačega kluba so bili vsi zelo zadovoljni. Organizatorjem je to seveda spodbuda in izziv, da poletna plesna šola postane tradicionalna in da poleg perspektivnih mladih plesalcev privabi v prihodnjih letih v Titovo Velenje tudi člane jugoslovanskih plesnih reprezentanc in morebiti celo tuje plesne pare in trenerje.

Poletna plesna šola pomeni za Plesni klub Velenje začetek nove izobraževalne in tekmovalne sezone, ki jo bodo tudi letos nadaljevali v prostorih »Vrtnice« v Hotelu Paka. Nekdanje kegljišče in kasnejši disko postaja vse bolj obiskana plesna šola in dvorana za strokovno vodene družabne plesne večere, v preostalem času pa seveda prostor za treninge športnih plesalcev. V sredini septembra bo vpis v celoletno plesno šolo za otroke od 6. do 13. leta starosti in vpis v plesne tečaje za mladino in odrasle. Razpis za vpis s potrebnimi podrobnostmi bo objavljen v našem tedniku.

Zgradili bodo BMX progo

Člani Avto-moto turing kluba Titovo Velenje so uspešno uresničili skoraj vse zastavljene naloge v lanskem letu. Res je, da je bil delovni program zaradi pičilih sredstev nekoliko skromnejši kot v preteklosti, vendar je bilo njihovo delo vseeno zavzetost in dosledno. Med uspešno opravljene naloge sodijo pregledi koles po osnovnih šolah, sodelovanje pri kolesarskih izpitih in pri organizaciji hitrostne preizkušnje na rallyju Saturnus, uspešno izveden rally v Titovem Velenju in tako naprej. Tudi na tekmovalnem področju so bili uspešni, omenimo le gorskobitrostne preizkušnje, rallyje in podobna tekmovanja, na katerih so sodelovali posadke AMTK Titovo Velenje.

Naloga, ki je lani niso uspeli uresničiti, je ureditev BMX proge v Titovem Velenju. Vse več je namreč teh koles, mladi pa ne vedo, kje bi se z njimi lahko vozili. To se je pokazalo tudi ob zadnjih pregledih koles na osnovnih šolah, ko so strokovnjaki ugotovili, da ta kolesa, z grobimi gumami, brez luči in odbojnih stekel ter drugih potrebnih pripomočkov, niso za vožnjo v javnem prometu. Avto-moto turing klub si je najprej zamislil, da bi bila proga ob starem velenjskem jezeru, vendar se je izkazalo, da kraj zaradi drugih objektov ni prime-

ren. Zato sedaj razmišljajo o primernejši lokaciji ob novem jezeru ali celo blizu kotalkališča. O tem se še pogovarjajo. Progo bodo zgradili v glavnem s prostovoljnimi delom, saj za takšen objekt ni predvidenega denarja. Zapišimo še, da je gradnja takšnih prog v večjih slovenskih mestih najnujna, imajo jo le v Mariboru, če želimo to zvrst športa med mladimi širiti in popularizirati.

Člane kluba čaka v tem letu še ena pomembna preizkušnja, in sicer organizacija rallyja »Titovo Velenje 87«, ki šteje tudi za državno prvenstvo. Priprave nanj so v polnem teku, pridobiti morajo le še soglasja za zaporo cest in seveda zbrati potrebna sredstva.

Ceprav združeno delo podpira takšne prireditve, je zanje vsako leto težje zbrati dovolj denarja. Kljub temu so prepričani, da bodo z bogatimi izkušnjami to vsakoletno prireditev sposobni izpeljati, kar so seveda dokazali že v preteklosti. Seveda pričakujejo, da bodo do pričetka rallyja, ki bo 26. septembra in je zanj v Šaleški dolini veliko zanimanja, zbrali dovolj finančnih sredstev in ga izvedli prav tako uspešno kot prejšnja leta. Stirinajst dni zatem bodo člani AMTK Titovo Velenje organizirali še turistični rally v Titovem Velenju, na katerem bodo lahko sodelovali vsi, ki imajo veselje do te vrste športa. B. Mugerle

MILIČNIKI SO ZAPISALI • MILIČNIKI

UKRADEL KOLO Z MOTORJEM

Medtem, ko se je Darinka Cafuta iz Podkraja pri Titovem Velenju veselo zabavala na Noči ob jezeru, ji je neznanec ukradel kolo z motorjem.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Nekaj po 14. uri je v petek, 21. avgusta, v bifeju pri samopostrežni trgovini v Pesju vinjeni S. D. razgrajal, razbijal steklo in v pretepal mimoidoče. Vročekrnež se ni umiril niti ob prihodu miličnikov. Svoje nevezorno vedenje bo moral S. D. opravičiti pred sodnikom za prekrške.

Prejšnjo nedeljo ob 11.45 je kršil javni red in mir vinjeni A. T. Zaradi spora z ženo je glasno prepeval in razbijal posodo. Ker so miličniki menili, da bo dejanje nadaljeval, so ga pripeljali na

postajo milice in obdržali do istrežnitve.

Dan kasneje, v ponedeljek, 24. avgusta, ob 3. uri zjutraj, so morali miličniki ponovno na teren. Tokrat na ulico Vrnjačke Banje v Titovem Velenju, kjer je preglasno poslušal glasbo Ž. S. Na motenje nočnega miru ga je opozoril sosed J. S., katerega je kršilec javnega reda in miru pretepel. Miličniki so zoper Ž. S. že napisali predlog sodniku za prekrške.

NI HOTEL USTAVITI

V ponedeljek, 24. avgusta, sta nekaj po 18. uri delavca postaje milice na regionalni cesti Titovo Velenje—Šoštanj v bližini gostišča »Pod gozdom« ustavljala voznika osebnega avtomobila FU-EC-96 Antona Skorniška iz Metleč 47, ki je sedaj na začasnem delu v tujini. Skornišek na znake pooblaščenih uradnih oseb, da naj ustavi, ni reagiral,

ampak je še z večjo hitrostjo odpeljal dalje. Vozilo milice mu je sledilo, ga prehitelo in z znaki znova zahtevalo, da ustavi. Skornišku tudi tokrat ni bilo prav nič mar. Zapeljal je na makadamsko cesto. Ker pa je bila ta neprevozna, je slednjič moral ustaviti. Takoj zatem je planil iz avtomobila, prijel miličnika za srajco in ga poskušal udariti. Ta se je udarcu izognil in vročekrneža s strokovnim prijemom »umiril«. Med vožnjo na postajo milice je Skornišek, ki je bil močno vinjen, miličnika žalil. Noč je tako »prebil« v prostoru za pridržanje, že naslednji dan pa se je srečal s sodnikom za prekrške. Delavci postaje milice verjajo tudi možnost kazenskega pregona zoper Skorniška.

TRČILA VOZNIKA KOLESA Z MOTORJEM

Za voznika kolesa z motorjem Jožeta Postružnika, 1969, iz Titovega Velenja in Martina Velerja,

1968, prav tako iz Titovega Velenja je bila prejšnji ponedeljek, po 14. uri, cesta Janka Ulriha v Pesju preozka. Voznika sta namreč trčila. V nesreči se je Martin Veler hudo telesno poškodoval, Postružnik pa lažje.

IZSILJEVAL PREDNOST

Prejšnjo sredo, nekaj minut čez sedmo uro zjutraj, sta v križišču Tomšičeve in Jenkove ceste v Titovem Velenju trčila voznik tovornega vozila BJ 364-31 Miško Božič, 1947, iz Bjelovarja in voznik osebnega avtomobila CE 918-55 Alojz Burvič, 1919, iz Titovega Velenja. Do nesreče je prišlo zaradi izsiljevanja prednosti voznika tovornega avtomobila. V nesreči se je Burvič hudo telesno poškodoval.

ZAPRLA POT VOZNIKU

Istega dne, vendar ob 21.40 uri, se je zgodila prometna nesreča v križišču Kidričeve in Kaju-

rove ceste v Titovem Velenju. Zakrivila jo je voznica kolesa z motorjem T. S., 1970, ki je zaprla pot vozniku osebnega avtomobila CE 171-179 Mirsadu Zahiroviču, 1956, prav tako iz Titovega Velenja. Voznica T. S. se je v nesreči hudo telesno poškodovala.

VLOMIL V DELOVNI STROJ

V Noči iz srede na četrtek, 27. avgusta, je neznanec vlomil v delovni stroj, last delovne organizacije Nivo Celje. Ta je bil parkiran na delovišču pri jezeru v Titovem Velenju. Iz stroja je iztočil okrog 100 litrov pogonskega goriva ter odnesel drenažno cev, ki je bila v bližini.

ODNESEL AVTORADIO

Kar več kot mesec dni (morda je bil na dopustu) je potreboval lastnik osebnega avtomobila J. P., preden je ugotovil, da mu je neznanec v času od 18. julija do 27. avgusta iz avtomobila, parki-

ranega na Kerstnikovi 13, v Titovem Velenju, odnesel avtoradio.

UKRADEL GORILNIK

Prav nespreten je bil pri kraji gorilnika v petek, 28. avgusta, I. K. delavec šoštanjskih termoelektrarn. Med odhajanjem tega predmeta so ga namreč zalotili njegovi sodelavci. Pri zbiranju obvestil so miličniki ugotovili, da ima slednji na vesti še več kaznivih dejanj. O vsem tem se bo moral I. K. »pogovoriti« še s sodnikom temeljnega tožilstva.

UKRADEL MOTORNO ŽAGO

Stano Jelen iz Raven pri Soštanju gotovo prejšnji petek ni pomislil, da si bo medtem, ko bo sredi popoldneva kosil, nekdo prilastil njegovo motorno žago. Ko se je vrnil na delovišče, mu ni preostalo drugega, kot da je o kraji obvestil delavce postaje milice, ki neznanega dolgoprstneža še niso našli.

Posadka bratov Krištof na enem izmed tekmovanj